

Vrye Weekblad

Die nuwe stem vir 'n nuwe Suid-Afrika

25 November 1988

Tel: (011) 836-7236/7/8/9

Prys: R1,20 (R1,07 + 13c AVB)

Die sweep klap

Deur Ons Redaksie

Net twee weke ná Vrye Weekblad se publikasiedag het die regering kennis gegee dat hy oorweeg om teen die blad op te tree.

Die Minister van Justisie, Kobie Coetsee, het verlede Vrydag 'n brief aan Vrye Weekblad laat faks waarin hy sê sy "voorlopige oordeel (dui) daarop dat die Vrye Weekblad moontlik onder andere as middel gebruik sal word om sienswyses van onwettige organisasies soos in die Wet op Binnelandse Veiligheid, 1982, bedoel, uit te druk."

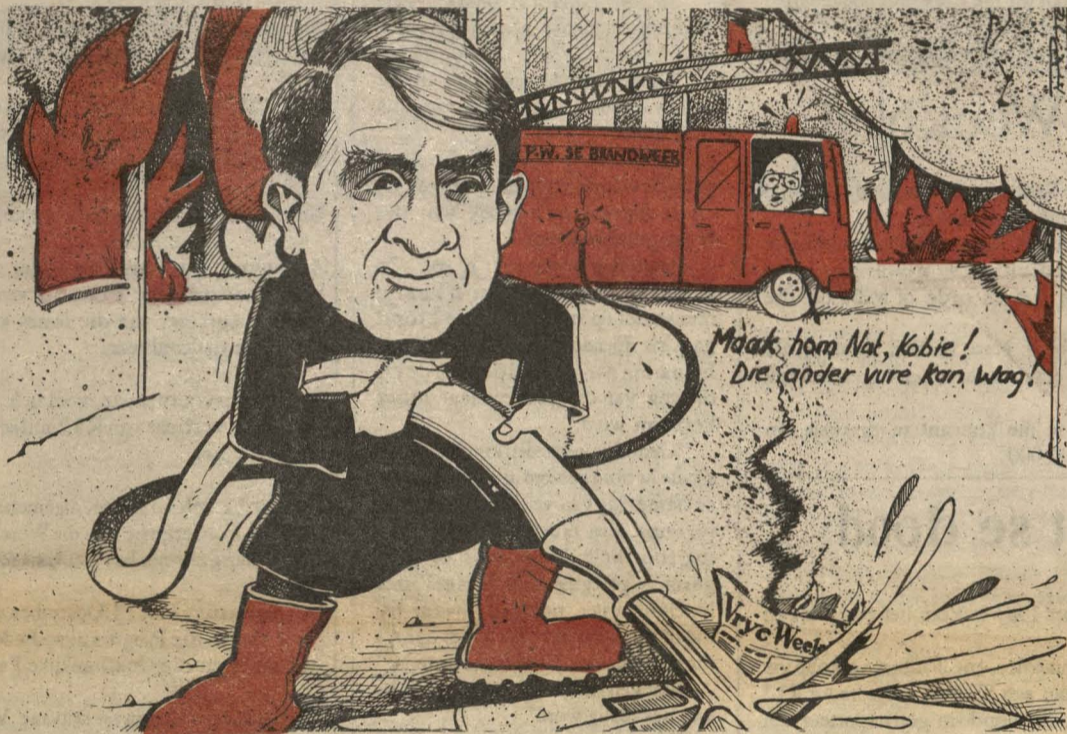
Dit is die eerste keer sedert die afkondiging van die Noodtoestand in Junie 1985 dat 'n koerant in terme van die Wet op Binnelandse Veiligheid gewaarsku word. Die wetgewing is in 1977 laas gebruik om 'n koerant, The World, te sluit.

Die redaksie van Vrye Weekblad het onmiddellik op die minister se brief gereageer en sterk ontken dat die koerant 'n mondstuk of geleibuis vir enige party of organisasie is, en hul onverbondenheid en professionaliteit herbeklemtoon.

Die minister se dreigement het wye reaksie ontlok. Daar was heelwat diplomatieke navraag by Vrye Weekblad, en 'n groot aantal koerante hier en in die buiteland het berigte daaroor gedra.

Die Internasionale Persinstituut het 'n telegram aan die regering gestuur waarin gevra word dat die minister sy dreigement moet terugtrek.

Die redaksie van Vrye Weekblad het Woensdag deur hul regsverteenvoerders skriftelike versoë tot Coetsee gerig. Toe daar gistermid-

Minister Kobie Coetsee en die Vrye Weekblad

dag (Donderdag) met die druk van die koerant begin is, het hy nog nie op die versoë gereageer nie.

In die versoë tot die minister het die redaksie onder meer gesê "Vrye Weekblad is 'n verantwoordelike, professionele nuusblad wat wil help bydra tot 'n voorspoedige, vreedsame Suid-Afrika waarin die demokrasie en wet

en orde sal seëvier." (volledige berig op bladsy 6.)

In sy brief het die minister vyf artikels aangestip wat volgens hom onder die Wet op Binnelandse Veiligheid kwalifiseer, en toe bygevoeg: "In die lig van die voorgaande word u aandag op artikel 5 (1) (veral subparagraaf (e)) van voormelde Wet

gevestig.

Volgens Vrye Weekblad se regsverteenvoerders beteken dit: "U word verder in die kennisgewing ingelig dat die minister dit oorweeg om inderdaad die nuusblad te verbied na aanleiding van die eerste twee uitgawes met verwysing na die besondere artikels op grond daarvan dat veral Artikel 5 (1) (e) van toepassing mag wees. In kort kom dit daarop neer dat die minister van mening is dat u nuusblad dien as 'n middel om sienswyses uit te druk wat deur 'n onwettige organisasie gepropageer word."

Die regsmening verduidelik ook dat sou die minister die koerant verbied, "het u geen toegang tot die howe nie, maar is u aangewese op 'n petitie aan die minister..."

Die minister sê sy brief is gestuur na aanleiding van Vrye Weekblad se aansoek om registrasie wat om tegniese redes vertraag is. Coetsee sê hy oorweeg dit om 'n bedrag te eis wat betaal moet word voor registrasie. Volgens die wet mag die bedrag tot R40 000 wees. Die normale registrasiefooi is R10.

In 'n berig oor Coetsee se dreigement het die Financial Mail dié week verbasing uitgespreek dat die Minister van Binnelandse Sake, Stoffel Botha, sover uit die rusie met Vrye Weekblad gebly het.

Met die waarskuwing teen hom het Vrye Weekblad homself in die kamp van publikasies bevind waarteen daar sedert die Noodtoestand opgetree is. Media-regulasies, wat

Na B12

Na B12

Vrae ná Siebert en agent se dood

BLOEMFONTEIN - Talle onopgeloste vrae oor saketransaksies met arm staatsamptenare omhul steeds die tragiese dood van Frik Siebert, miljoenêr-spekulant van Bloemfontein, en die plaaslike agent van die Grahamstad-Bougenootskap, Phil Venter.

Die twee mans is Donderdagoggend in 'n gasgevlude motor op die Brandfortpad net buite Bloemfontein aangetref. Hulle is Woensdagaand reeds vermis. Geen misdaad word vermoed nie.

Hul dood volg enkele dae nadat Vrye Weekblad onthullings oor Siebert se saketransaksies, wat grotendeels deur die Grahamstad-Bougenootskap gefinansier is, gepubliseer het.

Die berigte het groot opslae in die Vrystaatse hoofstad gemaak. Die invloed van Siebert as ryk sakeman, prokureur en borg van die kunste was so groot dat Bloemfontein se dagblad, Die Volksblad, Dinsdag Vrye Weekblad se onthullings afgemaak het as 'n "smeerberig", sonder om op 'n enkele fout te wys.

Intussen het dit ook bekend ge-

Martin Welz

word dat die Departement van Justisie ingetree het om 'n ondersoek te stop wat die Verbruikersraad gedoen het teen prokureurs wat geweier het om namens arm huiskopers op te tree.

Verlede week het die Bloemfonteinse tak van die Grahamstad-Bougenootskap aangekondig dat hul bestuurder, Phil Venter, nie langer daar werksaam is nie. Venter het byna daaglik besigheid met Siebert gedoen.

Woensdagmiddag het die vooraanstaande prokureursfirma Siebert en Honey, waar Siebert vroeër senior vennoot was en die afgelope jare as konsultant opgetree het, hul naam na Honey en Vennote verander.

Met die tragiese dood van die twee mans bestaan die gevaar nou dat die ander persone wat bygedra het tot die uitbuiting van arm staatsamptenare, nie ondersoek sal word nie.

Een van die reeks transaksies wat dringend ondersoek moet word, is 'n reeks van 36 transporte (nommers 10402 tot 10438) van Desember 1986 en 'n soortgelyke reeks wat in Januarie 1987 in Bloemfontein geregistreer is. Op net twaalf van die huise uit die Desember-reeks het Siebert meer as R350 000 wins gemaak.

Vrye Weekblad verneem betroubaar daar is aan die einde van 1986 druk op die staat uitgeoefen is om die verkoop en transporteer van die huise te bespoedig.

Vrye Weekblad gee 'n voorbeeld

Na B12

Psige van rassisme

7

Broeders steun nuwe party

3

Die Oos-Kaap smeul

8

Namibia: Russe en VSA span saam . . .

Max du Preez

DIE suksesvolle samewerking tussen Amerika en die Sowjet-Unie oor Kubaanse onttrekking uit Angola en onafhanklikheid vir Namibia kan 'n nuwe era vir Suider-Afrika inlui en 'n beslissende uitwerking op die beëindiging van apartheid in Suid-Afrika self hê, het 'n senior Westerse diplomaat gister gesê.

Die ooreenkoms oor Kubaanse onttrekking gaan lei tot 'n geskiedkundige gebeurtenis: vir die eerste keer in 40 jaar gaan die Amerikaners en die Russe saam deelneem aan 'n monitorspan van die VVO.

AFP berig uit New York dat Washington en Moskou albei waarnemers gaan stuur na die VVO-span van 80 wat toesig gaan hou oor die 27 maande lange onttrekking van Kubane uit Angola. Die twee lande het laas in 1948 in Palestina so saamgewerk.

Na verwagting gaan die ooreenkomste oor die suidweste van Afrika op 7 Desember deur die twee moondhede bekragtig word wanneer die twee leiers, Ronald Reagan en Mikhail Gorbatsjof, ontmoet. Diplomate verwag dat Suid-Afrika self ook op die agenda sal wees.

Verdere tegniese besonderhede oor die Kubaanse onttrekking en die onafhanklikheidsproses word van Dinsdag tot Donderdag volgende week op 'n vergadering van betrokkenes in Brazzaville uitgestryk.

Minister Pik Botha het eergister gesê Suid-Afrika is gereed om vroeg in Desember die Namibia/Angola-protokolle in Brazzaville te teken en die drieparty-ooreenkoms op 15 Januarie.

Botha het dié week aan die Britse Handelsvereniging gesê die voorgestelde gesamentlike monitorspan in Angola sal die Sowjet-Unie "die geleentheid gee om 'n meer positiewe rol in Suider-Afrika te speel."

Hy het bygevoeg dat die vredesbesprekinge die eerste keer in verskeie jare 'n positiewe persepsie van Suid-Afrika in die buiteland geskep het.

In Windhoek self het die maandelange skeptisisme oor die onderhandelinge gister stadig voor die nuwe verwickelinge begin wyk en politieke partye het aangedui dat hulle in die volgende weke aktief vir die maandelange verkiesingsveldtog gaan begin voorberei.

DIT IS ONS REG OM TE WEET WAT IN ONS LAND AANGAAN

AAAC

ANGLO AMERICAN CORPORATION ONDERSTEUN 'N VRY EN VERANTWOORDELIKE PERS

Ons soek versoening, nie revolusie nie . . .

Vrye Weekblad se antwoord aan Minister Coetsee

Die volgende is 'n effe verkorte weergawe van die skriftelike versoë wat Vrye Weekblad tot die Minister van Justisie gerig het:

Talle regeringsleiers sê al geruime tyd dat Suid-Afrika huidiglik 'n ernstige krisis belewe. Ons land het nou die vindingrykheid en visie van al sy denkende mense nodig. Sonder volledige, betroubare inligting oor al die strominge en groeperinge in al ons gemeenskappe kan niemand deurdagte besluite neem of oplossings voorstel nie.

Daar is ook gevoel dat die Afrikaanssprekendes sodanig geïsoleerd en afgesonder geraak het van die res van die Suid-Afrikaanse bevolking dat 'n soort swartgalligheid en fatalisme posgevat het. Dit is duidelik te bespeur in die onstellende groei van ver-regse bewegings soos die Konserwatiewe Party en die Afrikaner-Weerstandsbeweging.

Vrye Weekblad probeer vir Afrikaanssprekendes sê dat daar 'n rol is vir hulle om te speel buite dié groepe wat so desperaat vir eie identiteit en groepsvoorregte veg; daar is 'n positiewe rol op die pad na 'n Suid-Afrika sonder minderheidsregering en inderdaad in 'n Suid-Afrika ná apartheid.

Bowenal wil Vrye Weekblad in Afrikaans 'n rol probeer speel om die land nader te bring aan die ideaal van alle goeie Suid-Afrikaners: vrede, versoening en nasionale eenheid. Dit beteken dat geen betekenisvolle groep uitgesluit mag word nie.

Vrye Weekblad het in sy eerste uitgawe uitgespel dat hy nie 'n alternatiewe koerant wil wees nie, maar 'n professionele publikasie wat glo aan gebalanseerde en regverdige beriggewing.

Dit is ook ons voorneme om so gou as moontlik 'n volwaardige lid van die Nuusblad-Persunie en die Mediaraad te word.

Ons het egter ook gesê dat ons sekere basiese politieke riglyne het waarvolgens ons interpreterende artikels en hoofartikels geskryf sal word.

Die riglyne is: 'n oop, nie-rassige demokrasie; die soewereiniteit van die reg; basiese menseregte soos vryheid van spraak en assosiasie; die verwerping van alle vorme van geweld; vrye omdememing sonder uitbuiting; onderhandeling, versoening en nasionale eenheid; en verantwoordelike, effektiewe en skoon

regering op alle vlakke.

Ons het dit reg van die begin af gesê, maar moet dit dalk weer uitspel, dat ons geen bande met enige politieke organisasie, party, beweging of drukgroep het nie.

Ons het geen belang daarby nie en dit is inderdaad teen ons verklaarde beleid om "die sienswyses uit te druk" wat deur "onwettige organisasies gepropageer word" soos die Wet op Binnelandse Veiligheid dit stel.

Ons glo egter dat dit die reg is van elke Suid-Afrikaner om emosieloos ingelig te word oor wat die beleidsrigtinge van alle relevante politieke groeperinge is.

'n Mens kan nie 'n vriend of 'n vyand identifiseer as jy nie weet waarvoor hy staan en waarin hy glo nie. Onkunde is 'n volk se grootste vyand.

Niks kan meer verkeerd wees as die owerheid se klaarblyklike vermoede dat hierdie koerant die "revolutionêre klimaat" in die land probeer bevorder nie. Intendeel, dit is juis die bestaande klimaat van polarisasie en konflik wat Vrye Weekblad wil help ontloot.

Ons glo dit kan die heel beste gedoen word deur Afrikaanssprekendes se onredelike vrese vir versoening en eenheid met hul swart landgenote te help besweer - deur die klimaat vir onderhandelingspolitiek te help bevorder.

Dit beteken dat Vrye Weekblad kaalkop moet berig oordie toestand in al ons gemeenskappe; die strewes van al ons mense; die beleidsrigtings wat konflik in die hand werk; die uitwerking van rassisme en diskriminasie; en oor hoe die leiers oor die hele spektrum dink en handel.

Die besware teen Vrye Weekblad

Die Minister het in sy brief aan Vrye Weekblad van 11 November 1988 vyf artikels aangestip wat volgens sy voorlopige oordeel daarop dui dat die koerant as middel gebruik sal word om sienswyses van onwettige organisasies te bevorder soos die Wet op Binnelandse Veiligheid dit bedoel.

1. "Mandela: 'n Nuwe era."

Elke koerant in Suid-Afrika, insluitend dié wat hulself mondstukke van die Nasionale Party noem, het al baie kolomme aan die moontlike vrylating van mnr. Mandela bestee. Die dagblad Beeld het selfs in 'n sterk hoofartikel die regering aangeraai dat die tyd ryf geword het om mnr. Mandela vry te laat.

Die bespiegelinge om mnr. Mandela se vrylating kom regstreeks van die Staatspresident wat al herhaalde kere gesê het dat hy hom wil vrylaat.

Die betrokke berig het twee elemente: bespiegeling oor wanneer mnr. Mandela vrygelaat sal word; en die moontlike impak wat dit op die nasionale politiek kan hê. Daar word ook berig dat "gematigde leiers in die wit en swart politiek en in die sakewêreld asook Westerse en Afrika-leiers hoë verwagtinge koester dat Mandela 'n nuwe era van versoening en vrede in Suid-Afrika sal inlei."

Nêrens in die berig word die African National Congress of enige ander verbode organisasie nagepraat of ondersteun nie.

Hierdie berig verskil nie van baie van dié wat reeds in ander kommersiële koerante in Suid-Afrika verskyn het nie.

2. "Vry Mandela sal moet brùe bou."

Dié berig is volgens ons oordeel 'n model van hoe 'n nuusberig van dié aard hanteer behoort te word.

Dit is bloot 'n weergawe van wat prominente Suid-Afrikaanse politieke en gemeenskapsleiers dink van mnr. Mandela se moontlike vrylating en die rol wat hy kan speel.

Die volgende woordvoerders is aangehaal: dr Ntatho Motlana van Soweto; mev Helen Suzman van die PFP; mnr Chris de Jager van die Konserwatiewe Party; mnr Aggrey Klaaste, redakteur van die Sowetan; mnr Jan Momborg van die Onafhanklike Party; dr Beyers Naudé, 'n kerkleier; eerw Allan Hendrickse, leier van die Arbeidersparty; adv Chris Beyers van die Afrikaner-Weerstandsbeweging; 'n ANC-woordvoerder; 'n woordvoerder van die SA Raad van Kerke; en dr Oscar Dhloomo, sekretaris-generaal van Inkatha.

3. "ANC sien nie af van protes met geweld."

Hierdie is 'n feitlike mededeling van die ANC se standpunt by 'n konferensie in Wes-Duitsland oor hul gebruik van geweld. In die eerste en weer in die vyfde paragraaf word die woord "terreur" gebruik, wat duidelik die koerant se afkeur in geweld aantoon. Daar word ook in die vierde paragraaf duidelik uitgespel dat die ANC "oor die afgelope maande baie meer sagte - burgerlike - as harde militêre en ander staatsteikens getref" het.

Daar is ook feitlik en objektief berig oor die konflik binne ANCGeledere oor die morele regverdiging vir geweld; die begrip wat van die Afrikaners by die konferensie vir die geskiedkundige aanloop tot die beleid van geweld getoon het; en die feit dat die ANC 'n nuwe konsepbeleidstuk gepubliseer het - sonder om daarvoor uit te wei.

Ander koerante het reeds volledig oor die beleidstuk berig sonder dat hulle deur die staat daarvoor aanspreek is:

4. "Vrye Weekblad laat hoor 'n nuwe stem."

Ons staan verstom dat die Minis-

ter dié artikel oor die beleid van die koerant ook kon noem. Ons staan volkome daarby en glo dat enige verantwoordelike nuusblad dieselfde ideale en riglyne behoort te hê. Ons wil die Minister vriendelik versoek om dié artikel weer te lees.

5. "Groep-obsessies en ander haakplekke."

Hierdie artikel is 'n ingewikkelde akademiese bespreking deur mnr Mark Swilling van die Witwatersrandse Universiteit van 'n debat tussen Afrikaanse, Sowjet- en ANC-akademici by 'n konferensie in Wes-Duitsland.

Mnr Swilling het die verskillende argumente oor die konflik in Suid-Afrika 'n klasse-of rassestryd is en of dit oor konflikterende nasionalismes gaan, behandel.

Ons wil ook uitwys dat nie een van die berigte die landswette of die noodregulasies oortree het nie.

Ons glo opreg dat ons voldoende aan die Minister getoon het dat sy voorlopige oordeel dat Vrye Weekblad dalk gebruik kan word as middel om sienswyses van onwettige organisasies uit te druk, nie korrek was nie.

Ons wil daarom met respek die Minister versoek om:

1. Nie 'n bedrag te bepaal wat deur ons gestort moet word alvorens registrasie van die nuusblad kan geskied nie. Ons submissie is dat daar geen gronde bestaan waarom Vrye Weekblad anders as ander kommersiële koerante soos die Citizen en Beeld behandel behoort te word nie.

2. Sy oënskynlike dreigement in die derde laaste paragraaf van sy brief aan Vrye Weekblad, naamlik dat die koerant dalk ingevolge Art 5 (1) van die Wet op Binnelandse Veiligheid verbied kan word, moet terugtrek.

SLOTSOM

Vrye Weekblad is nie op enige denkbare manier 'n bedreiging vir die staat se veiligheid nie.

Vrye Weekblad is 'n verantwoordelike, professionele nuusblad wat wil help bydra tot 'n voorspoedige, vreedsame Suid-Afrika waarin die demokrasie en wet en orde sal seëvier.

DIE SUID-AFRIKAAN

Wees ingelig Lees DIE SUID-AFRIKAAN

DIE SUID-AFRIKAAN is 'n onafhanklike meningsblad wat elke tweede maand verskyn. Intekengeld vir 'n jaar beloop R13,50. Vul net die vorm hieronder in en pos dit saam met 'n tjek of posorder vir R13,50 aan: DIE SUID-AFRIKAAN, Breestraat 215, Kaapstad 8001.

Naam:

Adres:

Poskode:

Borraine voor hof

DIE gewese Nusas-president en UDF-bestuurslid, Andrew Borraine (29), moet vandag in die Kaapstadse landdroshof verskyn weens 'n beweerde oortreding onder die Wet op Publikasies.

Die aanklag spruit voort uit 'n polisieklopjag op 'n Kaapstadse boekwinkel meer as twee jaar gelede.

Borraine, tans 'n lektor aan die Universiteit van Kaapstad, het dié week sy verbasing oor sy inhegtenisneming uitgespreek en gesê hy is verlede Vrydag op die lughawe DF Malan gearresteer ná 'n vakansie van drie weke in die buiteland.

Hy het dieselfde middag in die hof verskyn, maar is op borgtog van R500 vrygelaat. Daar is ook beslag gelê op sy paspoort en hmoet twee keer per week aan die polisie rapporteer.

Borraine is vroeër vanjaar 'n paspoort toegestaan wat slegs vir ses maande geldig was.

Hy is drie jaar lank 'n paspoort geweier.

Die polisie het in 1986 'n klopjag uitgevoer op die boekwinkel Open Books waar Borraine gewerk het.

Hulle het op sekere publikasies beslag gelê.

'n Aanklag is eers in Februarie 1978 aanhangig gemaak.

Maar teen daardie tyd was Borraine nie meer in Kaapstad nie, het hy gesê.

Borraine was van 1981 tot 1986 ingeperk.

Vrye Weekblad

Die nuwe alliansie

Die datum 14 Desember 1988 kan 'n belangrike een wees vir Suid-Afrika.

Dit is die dag waarop die Progressiewe Federale Party, die Onafhanklike Party en die Nasionale Demokratiese Beweging moet besluit of hulle een party gaan word.

Eintlik is dit 'n moet-troue. Die baba is klaar daar: 'n groot deel van Suid-Afrika se bevolking wat siek en sat is vir die Nasionale Party-regering se wanadministrasie en beleid van verdeling, maar terselfdertydmoeg is vir die rondvally en tweespalt in die gelede van die "kreatiewe opposisie".

Wynand Malan, Denis Worrall, Zach de Beer en die ondersteunende individue betrokke by die inisiatief soos Louis Luyt en Willem de Klerk sal moeilike besluite moet neem en ego's moet onderdruk.

Seker die belangrikste besluit is watter rol die nuwe groep buite die wit politiek gaan speel.

Moet hulle net met die Arbeidersparty, die Indiërpartye binne die Parlement, Inkatha en swart stadsraadslede konsulteer en saamwerk, of moet hulle ook groepe soos die United Democratic Front, die African National Congress, die Azanian People's Organisation en die Pan-Africanist Congress by dialoog probeer betrek?

Ons glo nie daar is in 1988 meer tyd vir 'n nuwe politieke party wat nie bereid is om nasionale versoening en eenheid openlik te bepleit nie. Dit kan net een ding beteken: almal moet betrek word.

As jy nie van iemand se idees of metodes hou nie, praat met hom en oortuig hom. Dit geld vir die Afrikaner-Weerstandsbeweging, die Konserwatiewe Party, die Nasionale, die Black Consciousness-groep en die ANC.

Maar meer nog: soek diegene wat glo dat apartheid in al sy vorme beëindig moet word en dat die toekoms in 'n nie-rassige, veelparty-demokrasie lê. Bring hulle bymekaar en werk saam om die stelsel van wit minderheidsregering te beëindig. Daarin lê die enigste heil vir ons mense en ons ekonomie.

Die leiers van die drie partye moet een ding weet: die geskiedenis gaan hulle baie hard oordeel as hulle hierdie geleentheid nie aangryp en een magsblok vorm nie.

Van SWA na Namibia

Dit is wonderlike nuus dat al die partye betrokke by die slepende Namibia-geskil ooreengekom het op 'n skikplan.

Die mense van hierdie woestynland, die laaste kolonie in Afrika, het al genoeg swaargekry onder Suid-Afrikaanse oorheersing en die geweld wat die stryd tussen Swapo en die Suid-Afrikaanse magte meebring het.

Namibia verdien om sy plek in die gelede van ander onafhanklike nasies in te neem.

Maar daar is nog 'n klipperige pad vorentoe. Ons hoop die staatsmanskap wat sover in Pretoria, Luanda en Havana aan die dag gelê is, gaan voortduur.

So sê hulle . . .

"Sorry my baas, daardie baas roep jou." - Simon Khorombi Mukondeleli, net voordat hy die rewolwer van Barend Strydom afgeneem het nadat agt mense verlede week in Pretoria doodgeskiet is.

"I cannot condone violence - but I can understand the immense frustration this young man feels when his security and all that he holds dear, are threatened." - AWB-leier Eugene Terre'Blanche oor die Kerkpleinbloedbad.

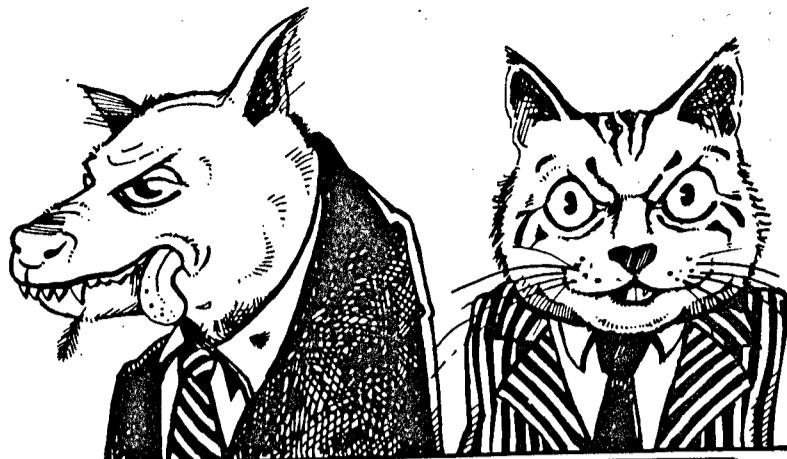
"The Conservative Party, the HNP and even the AWB have declared their abhorrence at the Pretoria Massacre and there is no reason to doubt their sincerity." - hoofartikel in die Sunday Times oor dieselfde onderwerp.

"Daar is by my geen twyfel nie dat Suid-Afrika die wêreld se enigste oorblywende anti-kommunistiese moondheid is. Nóg Amerika nóg Brittanje kan as anti-Kommunisties bestempel word." - Donald S McAlvany, Amerikaanse miljoenêr en voorsitter van die Amerikaanse Opvoedkundige Stigting.

"Ek sê byvoorbeeld dikwels aan mense wat my as 'iemand se dogter' beskou: onthou, ek huil, lag, eet, slaap en hoop ook maar soos elke ander mens. Of: Ons is 'n doodgewone, of 'normale', as jy wil, gesin in abnormale omstandighede." - Rozanne Botha in Beeld.

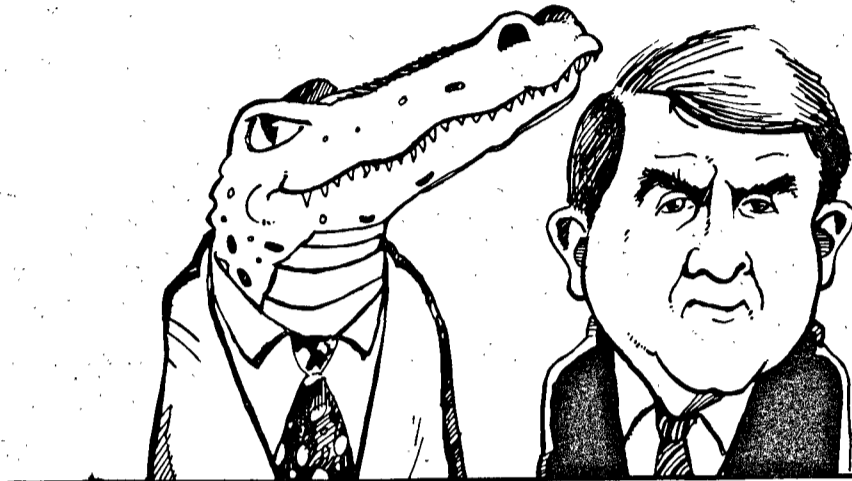
"There is no doubt they created a powerful folk. The trouble is that they were selfish. Their injury to blacks and others, their contempt for the humanity of other, is reaping the whirlwind." - Aggrey Klaaste oor Afrikaners.

PW Botha se kabinet

MINISTER VAN HOENDERS

MINISTER VAN MUISE

MINISTER VAN BOKKE

MINISTER VAN JUSTISIE

DIE munisipale verkiesings op 26 Oktober is onder meer gekenmerk deur 'n bykans waansinnige benutting van Groepsgebiedewetgewing om die kiesers die laer in te jaag.

In gebiede waar die KP setels verower het, is groepsgebiede as aansporing gebruik. Kiesers is byvoorbeeld daarvan oortuig dat die KP wetgewing beter as enige ander party sou toepas.

Ons lees in koerante dat die KP groepsgebiede op enige moontlike wyse wil toepas, onder andere deur oop sakegebiede weer te segregeer.

Kort voor die verkiesing het minister Heunis laat blyk daar is grootskaalse planne vir die toepassing van die Groepsgebiedewet in blanke woongebiede waar swartmense begin instroom.

Hy het gesê daar sal bykans R500-miljard bestee word om ongeveer 'n kwart miljoen mense te verskuif. Woonbuurte soos Oukasie en Lawaakamp is hierby ingesluit.

Danie van Zyl se stelling tydens die munisipale verkiesings dat enige kiesafdelings wat deur die PFP verower word, opgestel moet word, was blante "swart gevaar"-taktiek. Die uitslag van die verkiesing het gewys dat hierdie taktiek gedeeltelik daarin geslaag het om blankes skrik te maak en die laer in te jaag.

Die KP en die NP wedywer om te bewys wie die Groepsgebiedewet die beste gaan toepas. Albei se plakkate het die feit uitgesê dat hulle afsonderlike groepsgebiede voorstaan.

Afsonderlike groepsgebiede is egter niks anders as oëverblyfde nie. Daar is waarskynlik geen "suiwer" groepsgebied nie - die meeste gebiede is vir alle praktiese doeleindes geïntegreerd. In blanke woongebiede - stedelik sowel as op plase - woon daar minstens net soveel swart volwassenes as blanke volwassenes.

By 'n onlangse konferensie is die volgende vraag aan bykans 200 blankes gestel: "Hoeveel van julle het nie swart bure nie?" Oombliklik is alle hande in die lug in gestek.

"Hoeveel van julle het of inwonende swart bediendes, of bure met inwonende swart bediendes?" Die hande het weer die lug ingeskiel.

"Maar dan het julle almal swart bure!" het die kursus-aanbieder gesê. 'n Massa stemme het skielik opgegaan om hierdie feit te verwerk. Een kursusganger het uitgeroep: "Daar is g'n swart bure nie - dit is my bediende."

Hierdie tragiese situasie beeld duideliker as omtrent enigiets anders die dilemma van Suid-Afrika uit. Dit lyk asof die boer sowel as die stedeling genoë neem daarmee om swart bure te hê mits die swart buurman te arm is om self grond te besit en slegs in 'n meester-kneg-verhouding staan.

Groepsgebiedewet is ekonomies waansin

Christo Nel,
koördineerder
van die
Consultive
Business
Movement

Sodra die swart persoon dit kan bekostig om self eiendom te besit om in welvaart en gerief langs 'n blanke te woon, is dit skielik 'n sonde om swart bure te hê. Tog woon daar op plase en wit stedelike gebiede dikwels meer swartmense as blankes.

Hierdie sosiale leuen wat deur die meerderheid blanke Suid-Afrikaners ondersteun en gepropageer word, het ernstige ekonomiese gevolge.

Suid-Afrika se produktiwiteit neem jaarliks met meer as 2 persent af. Dit beteken dat dit meer as 2 persent duurder is om dieselfde hoeveelheid produkte te lewer. Ons sanksioneer onself dus uit die wêreldmark uit.

Groepsgebiedewetgewing moet groterdeels die skuld vir hierdie negatiewe produktiwiteitsgroeï kry. Deur die toepassing van dié wetgewing is die meerderheid Suid-Afrikaners stelselmatig verder en verder van hul werksplekke verwyder.

Die oorgrote meerderheid swart Suid-Afrikaners reis daagliks meer as twee en 'n half uur tussen hul werkplek en woonplek. Die meerderheid is 14 uur 'n dag van hul huise af weg. Baie betaal soveel as 20 persent van hul maandelikse inkomste alleenlik aan vervoer.

Daar is duisende mense wat daagliks vyf tot selfs sewe ure tussen woon- en werkplek reis. Dit beteken dat baie mense voor vyf uur in die oggend uit die huis is om agtuur te begin werk. Hulle is selde voor nege-uur saans tuis.

Niemand kan 'n produktiewe dagtaak vervul wanneer so 'n groot deel van sy tyd en inkomste aan vervoer bestee word nie.

Die Groepsgebiedewet beperk nie net produktiewe arbeid nie: dit diskrimineer daagliks teen die oorgrote meerderheid Suid-Afrikaners.

'n Gebied soos Alexandra, wat slegs deur 'n straat van Sandton geskei word, is 34 keer kleiner as Sandton. Tog bly daar 120 000 mense in Alexander vergeleke met die net meer as 90 000 mense in Sandton.

Die Groepsgebiedewet en die gepaardgaande beperking op beskikbare grond, lei nie net daartoe dat grondpryse in swart woongebiede hemelhoog styg nie, maar ook dat die beskikbare behuising en grond ernstig oorbewoon word.

In Soweto woon nagenoeg 14 mense in elke (klein) woneenheid, terwyl woneenhede aan die Oos-Rand tussen 18 tot 20 mense huisves.

In Oos-Kaapland en Natal raak die syfer so hoog as 25 mense per woneenheid. Die oorbevolking van woongebiede, weens 'n tekort aan grond en behuising, moet 'n negatiewe uitwerking op produktiwiteit hê.

Soos niemand wat daagliks ure lank reis, produktief kan wees nie, so kan geen mens wat in beknopte gebiede met swak dienste woon produktief wees nie.

Suid-Afrika worstel met enorme ekonomiese probleme, en is vasgevang in 'n negatiewe produktiwiteitsiklus - nogtans moet ons die gevolge dra van honderde miljoene rand wat aan onproduktiewe en ekonomies ongeregverdigde stelsels bestee word.

En dit alles om die skyn van 'n deursigtige leuen te probeer behou. Onlangse analises toon duidelik dat die afskaffing van groepsgebiede in stede soos Harare en Windhoek nie tot die gevreesde oorstrooming deur swartes gelei het nie. Dit het wel tot 'n stelselmatige normalisering van dié gebiede gelei.

In 'n tydperk waar Suid-Afrika reeds die teistering van ekonomiese stagnasie beleef, en nie positiewe produktiwiteitsgroeïkoerse kan behaal nie, moet die Groepsgebiedewet as 'n kern-struikelblok vir sosiale stabiliteit en ekonomiese groei beskou word.

Dit het nodig geword vir die sakesektor, kerke en akademiese instellings, om gesamentlik hulle stem vir die afskaffing van hierdie maatreëls te laat hoor.

Selfs die NP en KP kan dit nie opeerlike ideologiese grondslag regverdig nie - andersins moet wetgewing onmiddellik ingestel word wat dit onwettig maak vir swart mense om op plase te bly, en vir huiswerkers om in blanke woongebiede te woon.

Indien die NP en KP nie ekonomiese selfmoordneigings openbaar deur dit te probeer deurvoerenie, is dit hoogtyd dat die leuens laat vaar word en ekonomies pragmatiese en doelgerigte stappe gedoen word. Bo en behalwe ander maatreëls, sluit dit die totale afskaffing van die Groepsgebiedewet in.

Brolloks kom van die Vrystaat af en is nogal baie trots op dié deel van ons land. Daar het hy grootgeword met hoofsaaklik drie stukke leesstof: Die Bybel, die Landbouweekblad en die Volksblad.

Dis hoekom Brolloks so 'n slegte smaak in die mond gekry het toe dié koerant dié week heel oorboord gaan in hul ooragregtheid om vir 'n bekende Nat in die bresse te tree. In 'n berig waarin dié blad reageer op 'n verslag in verlede week se Vrye Weekblad oor 'n Bloemfonteinse prokureur wat groot winste gemaak het op gemeenskapsbou-huise, noem Volksblad vir Vrye Weekblad 'n "linkse weekblad".

Volksblad sê Vrye Weekblad het sy "oorsprong in die gelede van die sogenaamde Dakariete wat met die ANC gaan onderhandel het en waarin prominente lede van Idasa, onder andere dr. Frederick van Zyl Slabbert, 'n rol speel, is onder redakteurskap van mnr. Max du Preez, 'n Afrikaanse joernalis bekend om sy linkse politieke beskouinge."

(Sal iemand vir Volksblad sê Frederik word sonder 'n "c" gespél, en Du Preez met 'n "z", nie 'n "x" nie?)

En kyk hoe hang dié kastige vegter vir persvryheid se onderrok uit: "Dié koerant, wat maar pas sy derde uitgawe beleef het, is die naweek deur die Minister van Justisie, mnr. Kobie Coetsee, ingevolge die Wet op Binne-landse Veiligheid met sluiting gedreig weens berigte wat moontlik die belange van verbode organisasies bevorder het."

Volksblad noem ons berig 'n "smeerberig" en sê die prokureur "doen ook gereeld skenkings vir liefdadigheid, hoewel hy nie die soort mens is wat daarvoor sal praat nie". En onderaan die berig (hoe subtiel kan 'n mens wees?): "Mnr. Siebert is 'n bekende weldoener aan die kunste. Hy is onder meer 'n borg vir die Vrystaatse Simfonie-orke."

Ag nee, wat, kollegas. Kom ons los die venygnheid vir wanneer een van ons regtig iets verkeerd doen. Ons koerant-mense het mos klaar genoeg vyande...

BROLLOKS EN BITTERGAL

Ons het klaar genoeg vyande

KING TUTT

by Gim

Toe Bittergal dié strokie onlangs in The Stars sien, kon hy nie help om te dink hoe perfek dit pas by ons huidige Staatspresident en sy Kabinetkollegas nie...

Kom ons stel gou 'n paar goed reg wat die getroue party-organ van Bloemfontein verkeerd gehad het.

Dit was nie 'n smeerberig nie, dit was 'n uitstekende stuk professionele, ondersoekende joernalistiek. Het Volksblad maar soms sulke berigte gedra.

Daarom het geheel en al niks met Vrye Weekblad te make nie. Die enigste verbintenis is dat Van Zyl Slabbert, 'n direkteur van Idasa, ook 'n direkteur van ons uitgewers, Wending Publikasies, is.

Ons koerant het nie sy oorsprong by Dakar gehad nie, maar het juis ontstaan omdat Afrikaanse koerante soos Volksblad oor die jare heen die belange van die Nasionale Party gedien het en nie hul lesers ingelig het oor wat werklik in dié land aan die gebeur is nie.

Al weer Denis

Die PFP/NDM/IP alliansie het nog skaars die lig gesien van Denis Worrall begin lyk of hy wil kleinkoppie trek oor gesprekke met buite-parlementêre groepe. Volgens Denis is net Buthelezi en Inkatha kosher, terwyl selfs Buthelezi dié groepe 'n plekkie in die son gun. Bykom, Denis, bykom. Julle sal moet sterk mae hê vir dié nuwe alliansie.

Arme Stoffel

Arme Stoffel Botha kan ook niks reg doen nie. Die bygaande spotprent het dié week in die Pretoria News verskyn, maar intussen sê dié minister glo hy het geen probleem met Vrye Weekblad nie. Dis eintlik Kobie Coetsee wat met ons neuk.

Ons kinders...

Die hartseer-storie van die week kom uit 'n brief in die Sowetan. 'n Man van Vereeniging skryf hy staan by 'n bouvereniging op die dorp toe 'n Afrikaanse seuntjie by sy pa aansluit en plegtig gree. Die seuntjie draai toe na die skrywer en sê: "Hallo, kaffer." Die pa het verleë verduidelik dat die kind "van die plaas af kom", en die kind toe aangesê om die swartman weer te groet: "Hallo, booi." En dan wonder ons hoekom daar soveel swart woede in die land is.

BRIEWE

Net die muti

W Nicol van Brooklyn skryf: Veels geluk met jul dapper stap. Dis net die muti wat ons Afrikaanssprekendes nodig het.

'n Regverdige bestel

JB Knox van Helshoogte-koshuis in Stellenbosch skryf:

Dit was met groot verwagting dat ek die eerste en tweede uitgawes van die Vrye Weekblad oopgeslaan het! Ek is 'n tweedeklasser-student in die politieke wetenskap, sosiologie en filosofie, en beskou die koerant beslis as 'n verdieping in die Afrikaanse koerantwese.

Ek is oortuig daarvan dat u lesersal met verdrag sal toeneem. Alhoewel die koerant waarskynlik aanvanklik 'n uitgesoekte leserskring sal hê, hoop ek saam met u dat dit op die ou end sal kan bydra tot 'n meer regverdige bestel in Suid-Afrika.

Die leemte wat tot nou toe in dié verband bestaan is, alhoewel nie groot nie, baie reëel. Ek glo dat u koerant 'n baie belangrike funksie het in die verspreiding van inligting wat tot nou toe net in die Engelse pers beskikbaar was.

"These Afrikaner types..."

Cobus du Plessis van Roodepoort skryf:

Eerstens, baie dankie dat die Vrye Weekblad in my taal sê wat ek wil hoor.

Ek het onlangs die twyfelagtige eer gehad om gedurende 'n naartogelike ondersoek na 'n organisasie waar ek my energie in die stryd teen apartheid kan gebruik, 'n vergadering van die kontakgroep van die Five Freedoms Forum by te woon.

Terloops het iemand opgemerk dat "funny characters" deesdae aansluit. Iemand anders antwoord toe: "...you mean these Afrikaner types?"

Nou vra ek twee dinge. Eerstens,

Vrye Weekblad plaas alle briewe wat nie die wet oortree of lasterlik is nie, mits die korrespondent se naam en volledige adres bygevoeg word as 'n skuilnaam gebruik word. Skryf aan: Die Redakteur, Vrye Weekblad, Posbus 42637, Fordburg 2033.

is dit nie tyd om die eksklusiwiteit van die Engelse liberalisme te laat vaar nie, en tweedens, is daar ieders in hierdie land 'n nie-rassige anti-apartheidsorganisasie waar mens jou gewig kan ingooi?

Terre'Blanche tot Tambo

Janis van der Westhuizen van Meredale skryf:

Wanneer die lang verwagte baba eindelijk sy verskyning maak, wil 'n mens maar altyd so veel moontlik sorg dat die kind sodanig opgevoed word dat hy homself in dié wêreld reg kan laat geld. Alhoewel ek nóg die joernalistieke ervaring nóg die akademiese bevoegdheid het om met deernis te kritiseer, wil ek tog enkele voorstelle aan die hand doen.

Vrye Weekblad tree na vore op 'n tyd wanneer die Suid-Afrikaanse politiek meer as gespanne, inderdaad intens gepolariseerd is. Ten einde sy langtermyn-oorlewing te verseker moet u blad die Suid-Afrikaanse problematiek tot sy voordeel gebruik.

Ek praat van 'n beeld wat gebou moet word as "stigma-breker". Moenie dat jy in 'n sogenaamde "koerantkamp" geplaas word nie. Idealisties sou mens ook wou hê dat Vrye Weekblad van Brakpan tot Randburg gelees word en sover moontlik nie as 'n Yuppiesentriese blad beskryf word nie.

Dit is verblydend dat u dus, wat ek die TTT-faktor noem (Terre'blanche tot Tambo), in u blad onderskryf. As u voortdurend hierin kan slaag, mag ideologiese skeidlyne tussen Afrikaners dalk so bietjie uitgevee word en sal u sirkulasiesyfers natuurlik ook 'n stygende tendens toon!

Die Groot Trek-herdenkingsvanjaar was vir my 'n simbool van

ons vryheidsgees as Afrikaners. Die tyd is ryp dat ons hierdie vryheid ook aan ander gee. Dit beteken dat ons trots as Afrikaners in die strate van die wêreld kan afstap.

Daarom het ek selfvertroue in die Afrikaner, in dit wat hom ook Afrikaan maak, en weet dat hy nie die paternalisme van apartheid of partisie nodig het om homself te laat geld nie.

Laat u blad dus voortleef sodat hierdie vryheidsgees elke Vrydag vergestaltung sal vind.

Hiervan hou ek

F de Villiers van Johannesburg skryf:

Ja ja ja ek hou hiervan! Natuurlik gaan ek Vrye Weekblad ten minste 40 keer per jaar koop.

Julle tydsberekening was puik - net toe die Weekly Mail vir 'n maand verban word, vul julle die gaping! Dis wel ooglopend dat Weekly Mail julle voorsien van materiaal; die rubriek "wie speel waar" in Vrydag! is byvoorbeeld direk uit Weekly Mail vertaal.

Ek is nie juis daarteen gekant nie; die Mail is/was 'n uitstekende koerant, maar ek voel soos julle vorder (en as die Mail weer begin verskyn) sal meer oorspronklikheid van julle verag word.

Volpunte vir puik bydraes deur James Whyte, Victor Munnik, Fanie Olivier en andere in Vrydag. Ek hou ook baie van die artikels en advertensies rakende "alternatiewe" Afrikaanse musiek. Gaan julle eger nie 'n fliekbladsy hê nie?

Julle politieke beriggewing is oop en onbevangen. Julle is nie bang nie - nie bang om Mandela se naam te noem nie, nie bang om die Delmasverhoor te belig nie.

Daar is nog baie ander dinge in die formaat, styl en inhoud van Vrye

Weekblad wat my aanstaan, maar ek sluit voorlopig af.

Berei die publiek voor...

Prof Dreyer Kruger van Grahamstad skryf:

Baie dankie vir u blad waarvan ek reeds twee uitgawes gelees het. Dit is een van die beste gebeurtenisse wat die afgelope klompie jare in Afrikaans plaasgevind het en dit is hoog tyd om die woorde en dade van die ou seksie wat die land sogenaamd regeer (en 'n klaglike mislukking daarvan maak!) duidelik aan die kaak te stel.

Gesien die SAUKennoodregulasies plus sensuur ens se pogings om ons onkundig te hou, is dit uiters belangrik dat die Afrikaanslesende publiek so goed moontlik voorberei word vir die drastiese veranderings wat noodwendig moet kom.

Ek wens Vrye Weekblad alles van die beste toe.

Koerant vir vis en skyfies

Chris Gouws van Halfweghuis skryf:

Vir eens het ons 'n Afrikaanse koerant waarmee 'n mens met vrymoedigheid jou vis en skyfies in kan toedraai.

Maar ongelukkig lees ek toe in 'n artikel van Elsabe Wessels dat professor Terreblanche lid van die Broederbond is, en dié is op julle direksie: Wanneer 'n mens van die plaag af wil weggom, help dit tog nie as een van die rotte saantrek nie.

Ek neem aan hy was 'n lid, maar dat hy dié lig gesien het en sy lidmaatskap bedank het. Alles in ag genome is die Vrye Weekblad 'n gawe koerant.

Ek wonder of mense besef dat

baie van die grootste literêre meesterstukke van die laaste twee eeue deur prominente Suid-Afrikaners geïnspireer of geïnspireer kon gewees het.

'n Paar voorbeelde: Ray Bradbury se "Fahrenheit 451" is grotendeels 'n produk van Stoffel Botha se baanbrekerswerk op die gebied van vryheid van die pers; André Brink se "Houd den Bek" het baie te danke aan Adriaan Vlok.

Die Nasionale Party was die inspirasie vir Eugene O'Neill se "Long Days Journey Into Night"; Stalin, Hitler en ons eie Hendrik Verwoerd vir Jorge Luis Borges se "A Universal History of Infamy" ens. (brief verkort)

Inspirerende visie nodig

Dr Jan S Marais van Kaapstad skryf:

Ek hoop werklik dat u daarin belang sal stel om in die belang van ons almal se toekoms die volgende te publiseer:

Alle Suid Afrikaners behoort te vra en daarop aan te dring dat hulle politieke leiers utspel wat hulle "visie vir ons toekoms" is. En hoe hulle beplan om dit realisties 'n werklikheid te maak.

Ook wat dit vir almal - alle rasse - sal beteken; die hele sowat 50 miljoen van ons teen die jaar 2000.

"Inspirerende visie" is noodsaaklik vir nasiebou en 'n eerste vereiste van leierskap. Hoeveel Suid Afrikaners het 'n begrip van hoe beoog word ons sal lyk?

My eie ideaal soos ek dit herhaaldelik oor sowat vier dekades gepropageer het, is 'n nie-rassistiese federale demokrasie wat na aan die Switserse stelsel staan - maksimum devolusie van mag tot by selfs die kleinste gemeenskappe en beperkte sentrale regering met net 'n paar departementele soos buitelandse sake, verdedigende ens.

Hierdie benadering is nie heeltemal vreemd aan tradisionele Afrika nie.

Blou jeans en alkohol haal woekerpryse op swartmark

Moskou se vlooiemark 'n 'plek van brassery'

MOSKOU - Prostitute, sakkeroilers, beskerm-afpersers en swartmarkhandelaars maak baie geld op die Rijskii-vlooiemark in Moskou.

En die polisie weet gewoonlik van niks, op voorwaarde dat hulle nie met leë hande weggaan nie, sê Sergei, 'n jong Rus wat op die mark gewerk het.

"Eksal my voete nooit weer in die plek sit nie. Dit het 'n regte hool geword. Die polisie ken al die afpersers maar hulle doen niks nie. Hulle is bang."

Sergei het goedere verkoop wat nie in staatswinkels beskikbaar is nie, maar wel op die mark naby die Rijskii-spoorwegstasie.

Maar hy het genoeg van intimidasie en geweld gehad. "Daar is die Ljuberi-groep (boewe van 'n voorstad in Moskou), die Ismaelovs, die Perovs (van buite Moskou), die Sportmanne (voormalige bokkers en stoeters), en eenvoudige kleinboere," noem hy 'n paar van die afpersers.

Die owerhede het die mark tydens die wintermaande van 1987 gesluit nadat die pers sterk kaspie gemaak het teen "die plek van brassery", maar sedert dit weer oopgemaak het floreer die handel.

Omtrent enigiets kan gekoop en verkoop word. Selfs prostitute bied hul dienste aan vir 'n baie redelike vyf roebels (agt dollars).

Oornaweke staan die skare sodig tussen die houthutjies en die rook van braaiende kebabs, dat dit omtrent onmoontlik is om te beweeg.

Die militia waarsku die mense met luidroepers om hulle beursies vas te hou, maar hulle ignoreer die swartmarkgoedere wat aangebied word: blou jeans, Amerikaanse sigarette, sykouse uit Japan en onwettig gestookte alkohol.

'n Elmoog word in jou ribbes gedruk en 'n bottel duur Franse parfuum word aangebied. Die prys is te hoog, en die verkoper smelt in die in die skare weg.

Nog verkopers verskyn met klere oor hul arms; ander dra dit in tasse aan. Sulke handelaars is maklike prooi vir afpersers.

"Wie help jy?" vra 'n groot jongman met die neus van 'n bokser. "Niemand nie," antwoord die slagoffer. "Dan moet jy ons help," sê die swaargewig.

Dit kan hom enigiets tussen 25 en 50 roebels uit die sak jaag. Anders, sê Sergei, "vat hulle jou goed en gooi dit in die modder of steel dit en foeter jou dik".

Gekoopte beskerming hou gewoonlik nie lank nie. Bendes afpersers kom mekaar ook dikwels met vuiste en messe by.

"Soms gee die polisie voor dat hulle iemand agtervolg terwyl mense voor hul oë afgepers word. Maar dit is moeilik om mense op heter daad te betrap," sê Sergei.

Die staat ken geen genade met mense wat goedere teen woekerwinste herverkoop nie. Daarom kla die slagoffers van boewe op die Rijskii-mark nie maklik by die polisie nie. - AFP

'n Massiewe woonstelblok in Moskou. Broei hier misdaad uit?

Foto: Jurie van der Walt

Nazi-misdadigers skuil in Brittanje

Beatrice Bretonniere

LONDEN - Duisende Nazi's, baie van hulle oorlogsmisdadigers, het na die Tweede Wêreldoorlog na Brittanje geswerm toe die land 'n tekort aan werkers vir sy na-oorlogse rekonstruksie nodig gehad het. Brittanje het hul agtergrond oor die hoof gesien.

Hierdie inligting is vervat in 'n parlementêre verslag wat onlangs hier ter tafel gelê is.

Brittanje het ná die oorlog skuilgebied aan berugte oorlogsmisdadigers, en het die uitleweringsveroeke van die Sowjet- en Poolse regerings verontsaam. Baie misdadigers het tot hul dood rustig in Brittanje gewoon.

Vladislav Gering, 'n dokter wat na bewering duisende afskuwelike "eksperimente" op gevangenes in die Auschwitz-uitwissingskamp in Pole uitgevoer het, het tot sy dood in 1964 in Brittanje gewoon, sê die verslag.

Hy het selfs die Orde van die Britse Ryk (OBE) gekry, hoewel die Poolse regering in 1947 versoek het

dat hy uitgelewer word.

Hierdie aansoek is gesteun deur die getuienis van die toentertydse Poolse eerste minister, Josef Cyrankiewicz, wat gesê het hy was een van Gering se slagoffers.

Brittanje se departement van buitelandse sake het die Poolse versoek verwerp omdat daar volgens die departement nie genoeg bewyse was nie. Dering het na die oorlog senior posisies in die Britse koloniale diens beklee.

Die Laerhuisverslag oor oorlogsmisdade sê ongeveer 90 000 Litauers, Joego-Slawe en Duitsers het Brittanje kort na die einde van die oorlog in 1945 binnegekom.

Die verslag sê dit was Britse beleid om immigrante te verwelkom sonder om die verlede van verdagte oorlogsmisdadigers te ondersoek.

In 1951 het 'n memorandum van die Britse departement van buitelandse sake gesê sedert 1950 is dit nie in die openbare belang van Brittanje beskou om 'n buitelandse te deporteer slegs op grond van 'n prima facie-saak dat hy 'n misdadiger was nie.

In 1960 het Brittanje 'n versoek van die Sowjet-Unie vir die uitlewering van 'n Estlander, Ain Erwin Mere, van die hand gewys.

Hy is daarvan beskuldig dat hy deelgeneem het aan die moord op 10 000 Russiese oorlogsgevangenes, en baie Estlandse Jode vermoor en ander na hul dood in Nazi-konsentrasiekampe gestuur het. Hy is in 1969 in Leicester dood.

'n Duitse wetenskaplike, Walter Reppe, is deur Brittanje gehuur en uit Neuremberg verwyder, waar hy verhoorafwagend was vir beweerde oorlogsmisdade.

Lord Mayhew, wat toe minister van buitelandse sake was, het homself

teen die verslag verweer deur te sê dat hy verkies het om 'n paar "monsters" in die land toe te laat eerder as om baie onskuldige uitgewekenes na hul dood te stuur.

Die regering het vroeër onder druk van die Laerhuis 'n raad van ondersoek aangestel om die beweringe te ondersoek.

Die raad het tot dusver ongeveer 250 misdadigers in Brittanje geïdentifiseer, waarvan die meeste al dood is.

In Julie vanjaar het sy lede 'n besoek aan die Sowjet-Unie gebring om hul bevindinge met rekords in die Sowjet-Unie te vergelyk, en die raad sal in Februarie sy finale gevolgtrekkinge bekend maak.

Brittanje het geen uitlewerings-ooreenkoms met die Sowjet-Unie nie, maar 'n Konserwatiewe parlementslid, Ivan Lawrence, wat 'n lid van die parlementêre komitee is, het gesê die wet moet verander word om oorlogsmisdadigers wat nog lewe te vervol. - AFP

AFRIKA

Keniane is plesierig en dan maak hulle geld

Bernard Estrade

NAIROBI - Het jy kontant nodig? Maak soos baie slim - en dikwels gewetenlose - mense in Kenia en hou 'n partytjie. Vra 'n hoë toegangsfooi, en môre het jy kontant in jou sak.

En as jy president van Kenia is, kan jy letterlik miljoene maak.

Keniane gebruik alle geleenthede - troues, verjaardae, besnydings en wat nog - om geld te maak. Die standaardfooi wissel tussen 30 sjielings (2 dollars) en 1000 sjielings (60 dollars).

In 'n onlangse artikel het die weekblad Financial Review voorbeelde verskaf van partytjies waar gashere tot 5 500 dollars gemaak het.

Baie mense sien dit as 'n afwyking van een van die steunpilare van Kenia se politieke en ekonomiese stelsel, wat van elke burger verwag om "vrywillig" gemeenskaps- of politieke projekte te ondersteun.

"Harambee", 'n geïnstitusioneerde vorm van welsyn, was die land se eerste slagspreuk onder presi-

dent Jomo Kenyatta.

Die stelsel is eenvoudig. Politici, van 'n gewone hoofman tot die president self, samel fondse in deur kermisse te hou, waar elkeen volgens sy vermoë bydra. Die bedrag wat elkeen bydra, word in die openbaar aangekondig.

'n Paar jaar gelede het maatskappye, verenigings en individue besef harambee kan hul eie sakke vul.

Vandag hou almal partytjies vir 'n familielid se mediese behandeling oorsee, vir die opvoeding van 'n arm leerling betaal, om 'n rystoel te koop, of vir 'n nuwe bus vir die skool.

Partytjies word in die pers geadverteer, en soms oor die pos.

Mense word ook op straat tromp-om geloop en gevra om partytjies by te woon.

Dis soms moeilik om "uitnodigings" van die hand te wys - veral as

dit van jou baas, onderwyser of huisbaas kom.

Hierdie soort fondsinsameling is ook baie gewild onder jongmense wat wil trou - maar volgens die Review se ondersoek word baie "verloofdes" se partytjies nie deur troues gevolg nie.

Skenkings word dikwels gebruik om nuwe klere of selfs 'n nuwe motor te koop.

'n Ondernemende jong man, wat baie vooraanstaande mense ken, het 'n elegante dansinee gehou om geld in te samel om joernalistiek in Amerika te gaan studeer. Hy is wel New York toe, maar twee weke later was hy terug, geklee in die nuutste Bloomingdale-modes.

'n Jong weduwee het 'n partytjie gehou om geld in te samel vir haar man se begrafnis - waarvoor sy werkgever reeds betaal het. 'n Paar

maande later is sy weer getroud.

Baie politici het reeds voorgestel dat mense in die openbare lewemoet verslag doen oor hoe hul harambee-fondse aanwend. Die saak is selfs in die die parlement bespreek, maar gou van die agenda gehaal deur president Daniel Arap Moi, wat gesê het dit sou teen die tradisies van Afrika indruis.

Waarnemers meen dat die president self die grootste voordeel uit harambee trek.

Volgens berigte het hy ongeveer \$1,1-miljoen ontvang uit bydraes wat gemaak is tydens feesvieringe wat sy tiende jaar as president, en 25 jaar van sy land se onafhanklikheid, herdenk het.

En dit was in 'n enkele week in Augustus vanjaar. Die donasies het hoofsaaklik gekom van semi-staatsorganisasies en presidente van Japanse multinasionale korporasies wathul sakeondernemings in Nairobi geïnspekteer het.

Engelse, 'liberale' bestuurders wil weg

KAAPSTAD - Sakebestuurders wat geneig is om die land te verlaat is Engelsprekend, in hul dertigerjare en "liberaal", terwyl "meer konserwatiewe, ouer en Afrikaanssprekende" bestuurders meer geneig is om in die land aan te bly.

Hierdie inligting het aan die lig gekom in 'n onlangse opname. "The brain drain: why South African managers want to leave or stay", wat deur 'n senior lektor, Dr Piet Human, en 'n MBA-gegradueerde, Jeremy Green, van die Sakeskool van die Universiteit van Kaapstad uitgevoer is.

Slegs nege persent van die bestuurders waarmee onderhoude gevoer is, het egter gesê dat hulle die land definitief sal verlaat.

Twee-derdes het gesê hulle sal bly en 23 persent het aangedui dat hulle onseker is.

Die ondersoek het bevind dat die wil om te bly duidelik verband hou met taalgroep en ouderdom. Die meeste bestuurders wat dit oorweeg om die land te verlaat is Engelsprekend - 82,7 persent.

Die meeste Afrikaanssprekende respondente - 91 persent - het gesê hulle is van plan om te bly.

Omtrent 60 persent van die respondente wat van plan is om te emigreer het gesê dat hulle óf die Progressiewe Federale Party óf die Onafhanklike Party steun.

Die meeste ondersteuners van die Nasionale Party of die gewese Nuwe Republiek Party - 91 persent - het gesê hulle wil bly.

Een-en-veertig persent van die bestuurders wat gevoel het dat swartmense die regering in hul leeftyd sou oorneem, het gesê dat hul die land sou verlaat, terwyl 92 persent van dié wat nie so dink nie, gesê het hulle sal bly.

Die bestuurders wat aangedui het hulle wil bly, was minder geneig om betrokke te raak by pogings om die regering te beïnvloed om maatskaplike en politieke hervorming teweeg te bring.

Die meerderheid "landverlaters" (81,8 persent) het gevoel nywerheidsaksie is die enigste nie-gewelddadige politieke opsie vir swartes.

Die verlaters het ook aangedui dat hervorming noodsaaklik is vir ekonomiese herstel, en was skepties oor president Botha se ooptheid.

Die navorsing het aangetoon dat

'n bestuurder se politieke houdingsy besluit om te bly of die land te verlaat, sterk beïnvloed.

Daar word gewys op die teenstrydigheid dat dié wat 'n bydrae kan maak tot 'n nie-rassige demokratiese samelewing omdat hulle "liberaal" is en mag het, geneig is om die land te verlaat.

Daar is nog 'n teenstrydigheid: as jy glo dat swartmense die land sal regeer, en dit is oënskynlik wat jy wil hê, waarom wil jy die land verlaat?

Juis daarom moet 'verlaters' bly en 'blyers' die land verlaat. - Sapa

Voordele van 'onsigbare' belasting net polities

Mike Stassen

BELASTING het al meer sosiale ontwinging veroorsaak as enigiets anders in die geskiedenis. Beteken dit enigiets as die jongste skatkyssifers toon dat die inkomste uit belasting die hoogste in Suid-Afrika se geskiedenis is?

Toegegee, die belastingkoers was al hoër in die verlede, veral vir persoonlike belasting. Maar die skatkyssifers toon dat in die eerste sewe maande van dié fiskale jaar die nasionale inkomste 26,5 persent hoër was as twee jaar gelede - amper twee keer meer as die verwagte 16 persent.

Die sterk verhoging word deur twee faktore verklaar. Eerstens, soos inflasie salarisse opgestoot het, het belastingbetalers in hoër belastingkategorieë inbeweeg. Tweedens word Suid-Afrikaanse belasting al hoe meer "onsigbaar".

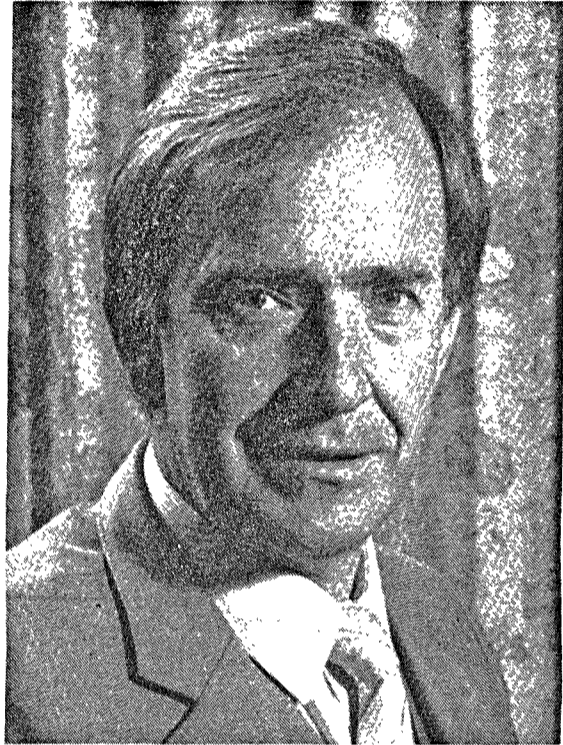
Anders as persoonlike inkomste-belasting, wat gewoonlik in die vorm van betaal-soos-jy-verdien betaal word, is hierdie onsigbare belasting vir verbruikers verbloem.

Een van die beste voorbeelde van onsigbare belasting is die bobelasting op invoere wat vanjaar ingestel is.

Hierdie belasting, wat tussen 20 en 60 persent wissel, is afhanklik van die goedere wat betrokke is. Dit is oënskynlik ingestel "om die betalingsbalans te beskerm". Daar is aan ons vertel dat die land probeer om sy betalingsbalans in 'n surplus-situasie te hou omdat buitelandse kapitaal opgedroog het.

Die grofste manier om dit te doen is om invoere te verbied; die praktiese manier is om invoere te ontmoedig deur dit duur te maak. Die beste manier om dit te doen is om bobelasting aansienlik te verhoog - presies wat gedoen is.

Op sy beurt het dit toevallig die

Barend du Plessis

uitwerking dat dit die koffers vul van 'n regering wat te veel spandeer en in die eerste kwartaal van volgende jaar ernstige kontantvloei-probleme gaan ondervind - veral in Maart.

Ons moet onthou dat die invoer-bobelasting wat soveel ekstra onbegrote kontant vir die regering gee, deur die verbruiker betaal word.

Wat ons dikwels in hierdie era van toenemend ingewikkelde belastingvergeet, is dat die individuele belastingbetaler uiteindelik alle belasting betaal. Neem as voorbeeld die instelling van die Minimum Belasting op Maatskappy (MBM).

Vir alle praktiese oorwegings is dit 'n maatskappybelasting. Die verbruiker se onmiddellike reaksie is

om dit as 'n belasting te sien wat sy persoonlike las sal verlig, omdat dit deur 'n maatskappy betaal word. In werklikheid word MBM deur die individuele belastingbetaler betaal.

In dié geval van 'n maatskappy wat MBM betaal:

- * Ontvang werknemers laer lone en salarisverhogings;
- * Aandeelhouders kry kleiner dividende, en
- * Kliënte betaal hoër pryse.

In hierdie sin kan alle nie-persoonlike belasting as onsigbare belasting gesien word. Die regering wil die belastingstelsel duidelik in die rigting van onsigbare belasting sien beweeg.

Die Witskrif oor die Margo-

kommissie oor belasting het gesê een van die belangrikste onderliggende aanbevelings van die kommissie was 'n grootliks onsigbare belastingstelsel. Dit word op verskeie maniere beskryf: byvoorbeeld deur die bekende uitdrukking dat Suid-Afrika moet "wegbeweeg van 'n stelsel van direkte belasting na 'n stelsel van indirekte belasting".

Dit is net so dat die meeste, indien nie alle, indirekte belasting onsigbaar is.

'n Direkte belasting is 'n belasting wat die presiese inkomste en "middele" van die individu in ag neem. Die stelsel van persoonlike inkomste-belasting is 'n goeie voorbeeld: hoe groter jou persoonlike inkomste, hoe meer belasting betaal jy.

'n Indirekte belasting soos AVB belas teen 'n vaste tarief, ongeag of die belastingbetaler 'n bedelaar of miljoener is. Maar selfs al is AVB 'n indirekte belasting, is dit 'n hoogs sigbare belasting. Die Margo-kommissie het baie sterk weerstand teen die betaling van AVB gevind, en daarom, en om ander redes, aanbeveel dat AVB afgeskaf en deur belasting op die toegevoegde waarde (BTW) vervang moet word.

Hoewel die konsepwetgewing oor BTW nog vrygestel moet word, sal dit sekerlik net BTW van die "inklusiewe" soort wees. Die sal verbruiker nie die prys van goedere en die BTW afsonderlik sien nie, soos dikwels die geval met AVB is.

Die ander voordeel van onsigbare belasting is dat dit op 'n basis van belasting-op-belasting werk. Byvoorbeeld, AVB (of BTW) word bereken op die koste van goedere wat die bobelasting (en ander hefings) insluit. Persoonlike belasting word bereken op belasbare inkomste ongeag ander belasting.

Maar omtrent al die voordele van "onsigbare" belasting is slegs politiek van aard. Soos belastingbetalers minder bewus word van die ware belastingvlakke, bestee die regering maklik meer, en gee minder aandag aan kostebesnoeiing.

Hoewel belastingbetalers weet dat in die eerste sewe maande van hierdie fiskale jaar doeane en aksyns 130 persent meer geld gemaak het as in dieselfde tyd verlede jaar?

Maar as AVB met een tot twee persent verhoog is - om dieselfde toename in staatsinkomste te verkry - sou daar ongekende sterk reaksie teen die belastingstelsel gewees het.

Barend du Plessis, Minister van Finansies, het boonop nie die inkomste uit die nuwe invoer-bobelasting in vanjaar se Begroting ingesluit nie. In teorie behoort die inkomste wat deur bobelasting verkry is, aan belastingbetalers terugbetaal te word nadat invoere gedaal het.

Maar die kans vir so 'n meevaltjie vir die belastingbetaler, wat gemiddeld meer belasting betaal as in enige ander tyd in Suid-Afrika se geskiedenis, is skraal. Selfs Chris Stals van Finansies het in die openbaar bevestig dat die tesourie aansienlike kontantvloei-probleme het soos die jaar na sy einde loop.

Die implikasie is hoër belasting, maar dit sal ten minste uitgestel word tot ná die algemene verkiesing wat vir volgende jaar voorspel word. Intussen kan u verwag dat die belastingstelsel onsigbaar sal word - soveel so dat u sal glo dat u geen belasting betaal nie.

Die stelling dat belasting die oorsaak van meer maatskaplike ontwinging as enigiets anders was, sal nie langer steek hou nie. Want daardie belasting was natuurlik sigbaar.

Arbeidsrubriek deur Theo Heffer, 'n konsultant in nywerheidsverhoudinge

Werkgewers en werknemers het mekaar steeds nodig. Sedert die verskyning in 1979 van die eerste deel van die Wiehahn-verslag - eienaardig genoeg op 1 Mei - het die twee partye in die arbeidsverhouding hierdie waarheid erken, in kontraktele ooreenkomste sowel as in die praktyk.

Dit was dikwels moeilik, en soms moes albei partye deur les opse, maar min mense sal betwis dat die hervorming en vordering in die werkplek uitblik in ons land.

Dit is uiters belangrik dat hierdie momentum behou word en dat ons nie terugkeer na die slegte "goeie ou dae" van eensydige bestuursbesluite in die werkplek nie.

Verhoudinge wat afbrek, geniet aanhoudend die aandag van die media. Behalwe vir die betrokkenes en 'n klein aantal spesialiste, is min mense bewus van dié goeie vordering en die gesonde arbeidsverhouding wat in vele werkplekke heers; dis mos nie nuus nie.

Die partye sal op die vordering

van die afgelope jare moet bou, deur terug te keer na die onderliggende beginsels waarop die verbeterde verhoudinge gebaseer is. Die praktiese toepassing van hierdie beginsels is reeds op die proef gestel, en die partye het geleer om na mekaar te luister - veral in die belangrike gevalle waar hulle nie met mekaar saamstem nie.

Daar sal weereens bevestig moet word dat vryheid van assosiasie ondersteun moet word deur die werker se drie basiese regte te erken en te verdedig: die reg om te organiseer, die reg om kollektief te beding, en die uiterste reg om te staak.

Indien nodig sal die partye sekere van die gewysigde statutêre klousules moet heroorweeg, en dalk met onderling ooreengekome reëls vervang.

Dit beteken geensins 'n omseiling van die Wet nie, maar dat daar in belang van gesonde arbeidsverhoudinge verder gegaan moet word as die statutêre vereistes.

Die belangrikste onderliggende

beginsels van Suid-Afrika se amptelike mannekragbeleid is vryheid van assosiasie, vakbondoutonomie en maksimum selfregering in arbeidsverhouding deur werkgewers en vakbonde - met 'n minimum van inmenging deur die staat.

As die drie fundamentele regte van werkers nie beskerm word nie en daar van die onderliggende beginsels afgewyk word, sal kollektiewe bedinging 'n nekslag toegedien word.

Sonder die proses van kollektiewe bedinging sal verskille in die werkplek deur openlike antagonisme en blote krag beslis word. Die vordering van die afgelope nege jaar sal uitgewis word.

Meer konserwatiewe elemente in bestuurskringe behoort ook nie hieroor gerus te voel nie. Ons sal nooit weer kan terugkeer tot die kunstmatige vrede van die verlede nie.

Bestuur het twee keuses: onderhandelinge gebaseer op beproefde internasionaal aanvaarde beginsels; of aanhoudende versteking van die produkiesproses. Reg of verkeerd, sal hul besluite 'n wesentlike invloed hê op verhoudinge in die breë samelewing.

Vergeet die 'goeie ou dae' in die werkplek

DAAR is heelwat meningsverskil oor die jongste wysigings aan die Wet op Arbeidsverhoudinge.

Feitlik die hele onafhanklike vakbondvereniging was deurgaans gekant teen die wysigings; byna 'n miljoen werkers was bereid om ten koste van drie dae se lone hul beswaar aan te teken. Baie werkgewers was intendeel sterk ten gunste van die wysigings en 'n "regstelling van die magsbalans".

Sommige van hulle was bereid om te betaal vir duur volbladadvertensies in die dagblaie, dog miskien minder tevredene oor die onderbreking in hul werkprogram en die verlies aan driemiljoen man-dae.

Namate die debat gevorder het, het steun vir die wysigings gekrimp en meer bestuurders het die redelikheid van die vakbonde se argumente begin insien.

Maar die wysigings het na verwagting Wet geword, en die debat is verby. Om nou te probeer besluit wie einlik verantwoordelik was vir hierdie onnodige wysigings (behalwe vir 'n paar positiewe verbeteringe in die proses), is tot niemand se voordeel nie.

Chiefs teen Pirates: maak jou gordel vas

AS jy nog nooit 'n Kaizer Chiefs-Orlando Pirates-wedstryd bygewoon het nie, waar op aarde woon jy, mens?

Daar is niks in sokker soos 'n plaaslike wedstryd nie - 'n wedstryd wat op een middag mense in dieselfde stad, en soms in dieselfde huis, verdeel - sodat hulle 'n dag lank net aan hul span vurig lojaal is.

Elke stad het sy wedstryde - AC Milan teen Inter Milan, real Madrid teen Atletico, Glasgow Rangers teen Glasgow Celtic. Ek het twee groter gesien - Arsenal teen Tottenham en Liverpool teen Everton. En 'n Iwisa Kaizer Chiefs-Orlando Pirates-bekerfinale is net so 'n luisterryke geleentheid.

Môre sal Ellispark tot teen die dak gepak wees wanneer 90 000 mense probeer indruk in 'n stadion wat vir 70 000 gebou is - die een helfte van die arena is Chiefs se swart en goud en die ander helfte Pirates se wit en swart.

Wanneer die wedstryd begin en die skare se brul heen en weer weerklink soos die lot van die spanne verander, sal Ellispark nie 'n plek vir die vreesagtiges of naiewes wees nie.

As jy beplan om jou span se kleure te dra, onthou dat Chiefs altyd aan

die westekant sit, en Pirates oos. As jy dit vergeet, sal iemand jou herinner.

Dit sal 'n gepaste einde wees vir die Bob Save Super Bowl, 'n kompetisie wat ons alreeds 'n oordosis opwinding, geskille en spouspelagtige doele gegee het - en in sy eerste jaar Suid-Afrikaanse sokker se vertoonstuk aan die einde van die seisoen geword het.

In hierdie atmosfeer floreer Kaizer Chiefs. Daar is 'n tradisie in die nasionale Sokkerliga dat enige nuwe trofee altyd eerste deur Chiefs gewen word. En vanjaar se span het die spelers om dit weer reg te kry.

Daar is doelskopper Marks Maponyane, wedstrydwenner in verlede jaar se Mainstay-finaal en 'n vurige kompeterende speler wie se doelkoors styg wanneer hy 'n trofee sien. Daar is die Swaziland-speler Scara Thindwa

John Perlman

en veteran-voorspeler Mike Mangema, wat twee lewensbelangrike doele in vroeër rondtes geskiet het.

Dan is daar Doctor Khumalo, nog op skool maar met talent wat by sy ore uitloop. Hy kan 'n doel uit 'n onskadelike posisie toor - altyd die teken van 'n groot sokkerspeler.

Hierdie kwartet kan doele jaag met die wete dat die verdediging agter hulle die afgelope tyd so stewig soos 'n rots is.

Hierdie suinige agterlyn is gebou rondom die kalm ervaring van doelwagter Gary E.ley en die wyse ou middelagterspelers Mark Tovey en Jack Chamangwana, 'n vorige kaptein van Malawi.

Vergeet die hare wat min word -

hierdie twee word selde deur jonger, vinniger spelers op pad bal toe geklop. Spoed, soos hulle sê, sit in die kop, in voorgevoel, en nie in die bene nie.

Maar Chiefs se krag lê veral in hul wil om te wen, wat hulle in die halfeindronde die kastaings uit die vuur laat krap het toe hulle kort voor die einde 2-1 teen Cosmos agterge-loop het. Soos die wedstryd ouer geword het, het dit gelyk of die goud-en-swart bene net sterker word.

En wat kan Pirates - wat so lank in Chiefs se skadu geloop het - hierteen inbring? Die Buccanneers het ook hulle sters soos Basil "Kaapse Dans" Steenkamp, 'n blitsvinnige voorspeler wat 'n driekuns in die halfeind-wedstryd teen Bush Bucks behaal het, en Steve "BMX" Potsane, a doelskopper met 'n muilskop.

Op die verdediging behoort hulle hul man te staan, indien die jong

doelwagter Innocent Myoyo nie senuagtig raak nie, en in die middelveld lê Pirates se krag, waar hul jeug en aggressie Chiefs kan ontsenu.

Maar 'n voorbeeld van hul swakheid is 'n jong speler, Basin Mahlangu, 'n wonderlike speler in die middelveld met die vermoë om deur die kwaaieste verdediging te sny. Maar daar is dae wanneer Mahlangu drie tot vier verdedigers ontdoek, naby die doelpale kom, sy regtervoet regkry - en dan niks uitrig nie.

Meer as enigiets anders, het Pirates die selfvertroue nodig wat Chiefs altyd in oorvloed gehad het. As hulle dit kan vind - in die twee wedstryde in Soweto vanjaar is Bucs verslaan maar nie verneder nie - kan hulle die bordjies verhang.

Albei spanne sal hard baklei, en dít, meer as die briljantheid van individuele spelers, waarborg 'n Bob Save Super Bowl wat die ondersteuners moeër huis toe sal stuur as die spelers self.

As jy daaraan dink om môre sonder 'n kaartjie by Ellispark op te daag, neem 'n draagbare TV-stel saam. Jy sal nie plek kry nie, in elk geval nie wettig nie. Kry vroeg kaartjies, daag vroeg op, maak jousitplekgrodel vas en geniet die wedstryd.

Vrye Weekblad

ONS LESERS IS BAIE SPESIALE MENSE

DIE BESTE MANIER OM HULLE TE BEREIK, IS OM OP ONS BLADSYE TE ADVERTEER

Tariefkaart

Standaard-tariewe	
Enkel-kolom cm (wit en swart)	R8,50
Volblad (swart en wit)	R2 300
Halfblad (wit en swart)	R1 150

Kleur	
Een spot	R140
Twee spot	R280
Volkleur	R420

Spesiale posisie	
Voorblad Vrydag-tydskrif	+25%

Spesiale tariewe	
4 opeenvolgende plasings	7,5%
13 " " "	12,5% af
26 " " "	20% af
52 " " "	25% af
2 plasings per maand * 6	10% af
2 plasings per maand * 12	20% af
1 plasing per maand * 6	10% af
1 plasing per maand * 12	15% af

Tegniese besonderhede

Standaard poniegrootte (tabloid) van 39 cm diep by 26 cm wyd, 7 kolomme van 3,6 cm elk. (Nie dieselfde as redaksionele kopie nie.)

Spertye

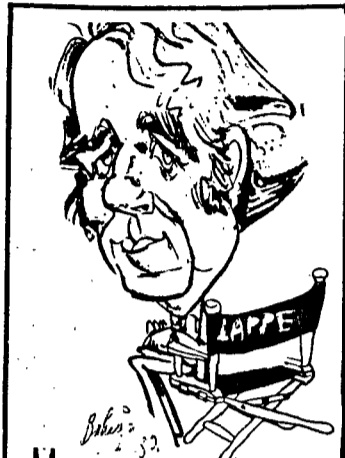
Swart en wit: Laaste bespreking Maandag voor publikasie
Laaste materiaal Dinsdag voor publikasie
Kleur: Laaste bespreking Vrydag voor publikasie

Kansellaries: Op die laatste 12 uur middag, Dinsdag voor publikasie.

LOOP SAAM MET ONS OP DIE WENPAD

Judo is die snaaksste sportsoort in SA

BERT BLEWETT moet volpunte kry vir sy televisie-program oor die wol om bokspromotors se persvrytellings. In Suid-Afrika is ons nie daaraan gewoond om ondersoekende joernalistiek op televisie te sien nie. Blewett het die week die vraag reguit

LAPPE LAUBSCHER
op die skoonveld

gevra of 'n man nog alles kan glo wat opgedis word.

In die program, wat vir 'n verandering ook gebalanseerd was, het dit duidelik geblyk dat boks se publisiteitsmanne ook verbeeldingryke mense moet wees. Die manne moet aan die media iets meer gee as net twee name en 'n datum.

Soos so baie keer die geval is as verbeelding ook 'n rol begin speel, is daar promotors wat soms die botter net te dik op die brood smeer. Dit laat die verantwoordelike dan op die media om die kaf van die korrels te skei.

In 'n tyd waar die media die skuld vir alles kry - van WP se onvermoë om die Curriebeker te wen tot filmmakers se onvermoë om 'n goeie flik te maak - is die siftingsproses nie altyd so maklik nie.

Die snaakste sportsoort in Suid-Afrika is judo. Die klomp gillende, skoppende pajamdraers wou dié week deur 'n hofinterdik keer dat vanmiddag se stigtingsvergadering van die Suid-Afrikaanse Konfederasie van Sport plaasvind.

Die rede was nie, soos verwag kan word in die tye van naasteliefde, dat die nuwe konfederasie nie aan almal 'n gelyke kans gaan bied nie, maar omdat niemand wil luister as

judo praat nie!

Miskien moet 'n man maar aanvaar dat die ou Romeine reg was toe hulle jare gelede al gesê het "Ex Africa semper aliquid novi."

Rugby se poging tot eenwording is seker die opwindendste stukkie sportnuus van die afgelope tyd. Miskien kan enige bespiegeling oor die hele aangeleentheid sake net bemoeilik. Uit die hoek kan ons net duime vashou dat "die wat bymekaar hoort bymekaar gebring" sal word.

Nuwe besems vee skoon, lui die ou spreekwoord. Johan du Plessis, die nuwe baas van die Suid-Afrikaanse Nasionale Olimpiese Komitee, is 'n man wat met mening weggespring het. Sy pogings om Suid-Afrika weer aanvaarbaar te maak in die wêreld van sport gaan beslis fyn dopgehou word. Hy is tans vol optimisme. Ons hou hom dop.

Johnny du Plooy is weer landuit. Dié keer gaan hy glo die wêreld wys dat hy die nuwe wit hoop is. Sy vorige wit-hoop-sending het taamlik katastrofies verloop. As hy weer misluk kan hy maar sy handskoene ophang. Niemand gaan meer glo dat hy meer werd is as 'n goeie kroegbakleier nie.

Raak veerpyltjies nou 'n sport vir toeskouers?

Thabo Lennerd

MENSE wat veerpyltjies met bierskuim om die mond, bordkryt aan die vingers en dofbeligte kroë versenselwig, mis die kol heeltemal.

Nog 'n mistasting is dat dit net die manne se "game" is. Mans en vroue gooi al sedert 1961 op georganiseerde wyse pyle onder die vaandel van die South African Darts Board of Control (Sadboc).

Sadboc is een van twee Sacosgeaffiliseerde liggame wat wat ook amptelike bande met internasionale beheerliggame het. Meer nog, met die totstandkoming van die World Dart Federation in 1976 was sy eerste president wyle Shun David, Sadboc-president.

Maar voordat oë begin blink oor 'n internasionale pyle-toer na Suid-Afrika, is daar ongelukkig 'n "Shanghai" - 'n manier hoe jou opponent uitgeskakel word in veerpyltjies.

In 1977 het die Verenigde Volke 'n moratorium op sport ingestel wat beteken dat Suid-Afrika nie internasionaal mag meeding nie. Soos ander Sacos-liggame het Sadboc ook hul steun hieraan toegesê, met die gevolg dat hul spelers nie aan internasionale kompetisies sal deelneem voordat apartheid afgeskaf is nie.

In 1976 het die Suid-Afrikaner George Cottle sestiende op die eerste Wêreld-Meesterstoernooi in Londen geëindig.

Intussen woon Sadboc, as Suid-Afrika se enigste verteenwoordiger, nog steeds die wêreldliggaam se tweejaarlikse vergadering by en het gesonde betrekkinge met ander pylspelende lande.

Sadboc se algemene sekretaris, Mervyn Johnson, sê hul besluit om nie verder aan internasionale kompetisies deel te neem nie is met teleurstelling begroet in die WDF, maar die mense toon begrip vir die Suid-Afrikaners se posisie.

Johnson hoop dat hulle die liggaam se vergadering volgende jaar in Kanada kan bywoon. Die Suid-Afrikaners kon die afgelope twee vergaderings - in Australië en Denemarke - nie bywoon nie omdat visums aan hulle geweier is. Ondanks die feit dat Sadboc nie-rassig is, het die regerings aangevoer dat nie-betrokkenheid by Suid-Afrikaanse sport volgehou moet word.

Johnson sê Sadboc het reeds in 1977 probeer om met die wit South African Darts Association (Sada) saam te smelt. Sada het die aanbod verwerp.

Johnson glo dat veerpyltjies 'n toeskouerssport kan word omdat 'n elektroniese telbord - die eerste in Afrika - deur Sadboc aangekoop is. Benewens die telling word 'n vergrote weergawe van die pylbord onmiddellik op 'n skerm gewys nadat die pyltjie gegooi is.

Dit sal moeilik wees om die beeld van veerpyltjies te verbeter. "Almal glo maar nog veerpyltjies is 'n kroegsport," sê Johnson.

Bemark sport - konsultant

DIE veteraan skakel-konsultant Geoff Wald het vandeesweek 'n skerp aanval geleeds op sportadministrateurs en sportborge oor hul hantering van sporttoegeleentede.

Op 'n konferensie in Johannesburg het hy gesê 95 persent van sportborgskappe in Suid-Afrika misluk.

"Die basiese oorsaak is die gebrek aan kundigheid in die hantering van die bemarking van sporttoernooie. "Borge is onwillig om kundigheid van buite te kry en probeer om dinge self te doen, met ramspoedige gevolge."

Hy het krieket as 'n voorbeeld gebruik en gesê hy was geskok toe hy hoor "krieket hoef nie meer verkoop hoef te word nie".

"Krieket en sport - per se - moet altyd verkoop word, en dit is naïef om anders te dink.

"Sport kannie meer net as sport beskou word nie, dit moet soos enige ander produk beskou word. En binne die raamwerk van krieket is daar byvoorbeeld sekere 'produkte': dag-nag-, eendag-, driedagwedstryde.

"Elkeen van hierdie entiteite moet as 'n verskillende produk bemark word."

- Sapa

SAUK nie by Howabekerwedstryd verwag nie . . .

DIE SAUK sal môre (Saterdag) seker die grootste opskudding op die Adcock-stadion in Port Elizabeth veroorsaak as hy daar sou opdaag om verslag te doen oor die Howabeker-krieketwedstryd tussen die Westelike Provinsie en die Oostelike Provinsie.

Die SAUK se beleid is blykbaar om nie verslag te doen oor wedstryde wat onder die vaandel van die

Dennis Morris

Suid-Afrikaanse Sportraad (Sacos) gespeel word nie.

Die spelers, skare, skeidsregters en amptenare sal seker neerval van verbasing as hy more 'n nuwe beleid volg.

Alle spanne wat by Sacos geaffiliseer is, is bewus daarvan dat die SAUK 'n wye draai om hul wed-

stryde loop en hulle sal oudergewoontes more se wedstryd ver van die televisiekameras speel.

Aanvanklik moes die WP, die verdedigende kampioen, 'n svaartsywynd in Kaapstad aandurf, maar die OP het hom gevra om liefdes in Port Elizabeth te speel sodat hulle vanaand (Vrydagaand) kragte kan meet in 'n beperkte boubourte-wedstryd.

Die opbrengs van die wedstryd sal aan die veteraan bouter van die OP en gewese kaptein, Jeff Frans, gegee word.

Môre se wedstryd sal 'n vuurdoop wees vir die nuwe kaptein van die WP, Vincent Barnes, wat die leierskap van die uitgetrede Saait Magiet oorgeneem het.

Barnes is die vinnigste bouter in die Suid-Afrikaanse Krieketraad en sy kookwater-boulwerk was die afgelope paar jaar daarvoor verantwoordelik dat sy span die kompetisie oorheers het.

Môre sal hy egter moet wys dat hy meer as net 'n snelbouter is. Hy het egtervanjaar sy leierskapsvernuw op die sokkerveld gewys deurdat hy die WP Sokkerraad gehelp het om die interprovinsiale kampioenskap in te palm. Barnes is nie skrikkerig vir die taak wat op hom wag nie.

"Die OP is gewoonlik ons sterkste teenstanders in die stryd om die Howabeker, maar ons sal hulle vroeg in die wedstryd moet vasvat," sê hy.

Die spanne is: WP: Vincent Barnes (kaptein), Stuart Hendricks, Sheraj Gabriels, Nazeem White, Faiek Davids, Deon Kemp, Yunus Thomas, Shukri Conrad, Randall Cupido, Reggie February en Ismail Behardien.

OP: Khaya Majola (kaptein), André Peters, Mongezi Majola, Garth Cuddumbey, Richard Bailey, Ashwell Frans, Gary Bailey, Allister Coetzee, Shaun George, Vernon Frans en Mandeci Mali.

Perdewedrenne

Toetskoors loop hoog op Gosforth Park

TOETSKOORS heers dié naweek in wedrenkringe. Die geleentheid is die groot botsing tussen Suid-Afrikaanse jockies en 'n groep besoekende oorsese jockies wat op Gosforth Park buite Germiston plaasvind.

Dit is die eerste keer sedert 1985 dat Suid-Afrikaanse jockies 'n kans kry om op eie werf hul staal teen die beste jockies uit Brittanje te wys.

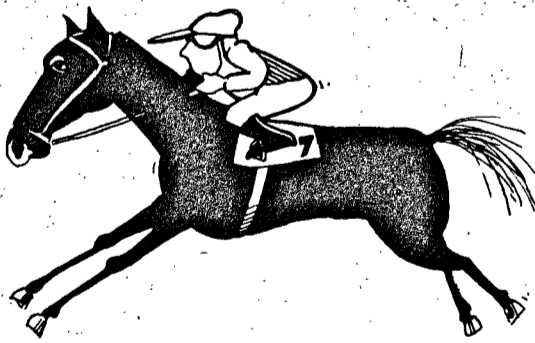
Wedrenbase aan die Rand verwag dat die botsing 'n groot toeloop onder wedrengegangere sal veroorsaak en dat die gewone man ook meer geld in gewilde potte soos die Kies Ses en die Boerpot sal steek.

Die Suid-Afrikaanse span word aangevoer deur Felix Coetzee terwyl die bekende Muis Roberts, wat die afgelope tyd in Brittanje gejaag het, in die ietwat ongewone posisie is as die kaptein van die besoekers.

Die wedrenklub het drie wedrenne gekies wat gebruik sal word om die wenner van die internasionale toets te bepaal.

Dit is onderskeidelik die vyfde, sewende en agste wedren op die plaaslike program.

Die besoekers sal ook aan die derde wedren deelneem maar hier sal punte op 'n individuele basis toegeken word.

Equus

In die drie wedrenne wat deel uitmaak van die toets sal elke span twaalf punte verdien as sy perd eerste oor die wenstreep jaag. Die jockie wat heel laaste van die twaalf deelnemers eindig, sal 'n troosprys van een punt verdien.

Aan die einde van die dag sal die span wat die meeste punte verwerf as die wenner van die toets aangewys word, terwyl die jockie wat die beste presteer die individuele kampioen sal wees.

Volop opwinding kan op die baan verwag word, maar dit is moeilik om die uitslag te voorspel. Alles dui daarop dat 'n baie taai en gelykop stryd verwag kan word.

In die vyfde wedren kan die Suid-

Afrikaners moontlik koning kraai met Fire of Life en Sky Safari, wat onderskeidelik deur Garth Puller en Gavin van Zyl gery word. Die besoekers het moontlik die beste kans met Civil Saint wat deur Bruce Raymond gery word.

In die tweede been van die toets kan 'n kwaai tweestryd tussen die kapteins van die spanne verwag word.

Felix Coetzee is op die rug van Petu's Queen terwyl Muis Roberts met Sweet Honey die pap dik sal aanmaak.

Albei perde is goed op stryk en 'n titaniese stryd kan hier verwag word. Wurthurn, wat deur Mike Kinani gery word, kan die besoekers verder

beoordeel.

Die laaste been van die toets is 'n Graduation Plate wat oor 1700 meter beslis word.

Die besoeker Walter Swinburne op die rug van Windward Passage kan moontlik die louere hier inoes en 'n tweede sege met die perd behaal. Die Suid-Afrikaners van wie hy sterk teenstand kan verwag is Raymond Rhodes (First City), Garth Puller (Divide 'n Rule) en Felix Coetzee (Lords Heiress).

Een van die belangrikste wedrenne wat die naweek afgehandel word, is die Allen Snijman Stakes, met 'n prysgeld van R75 000, wat as die hoofwedren op Gosforth Park aangebied word.

In die wedren, wat ook deel van die Kies Ses uitmaak, lyk sake baie oop.

Royal Season en Fearless Streaker is albei goed op dreëf maar Castleton en Prancing Prince klop ook al lank aan die deur en moet beslis oorweeg word.

Die Kies Ses: R54 (Gosforth Park)

Eerste been: 5 en 6

Tweede been: 5, 9, 11

Derde been: 5, 8, 9

Vierde been: 11, 9, en 12

Vyfde been: 2 en 6

Sesde been: 2

SPORT

Pierre Coetzer se waterskeiding

Deur Lappe Laubscher

MÔREAAND kom Pierre Coetzer in die Standardbank-arena voor 'n waterskeiding te staan wanneer hy teen Ossie Ocasio deur die toue klim. Vroeër vanjaar het Ocasio Coetzer 'n boksles gegee.

Ná die tyd was verskonings volop. Coetzer het pas herstel van 'n aanval van geelsug. Hy was klaarblyklik nie op sy beste nie.

Al die verskonings kan dié keer nie weer aangebied word nie. Coetzer self is vol vertroue.

Die vraag is net wat 'n oorwinning oor Ocasio vir Coetzer in die sak gaan bring. Hy sal wel 'n nederlaag kan wreek, maar niemand kan beweer dat Ocasio in dié stadium van sy loopbaan 'n faktor in wêreldboks is nie.

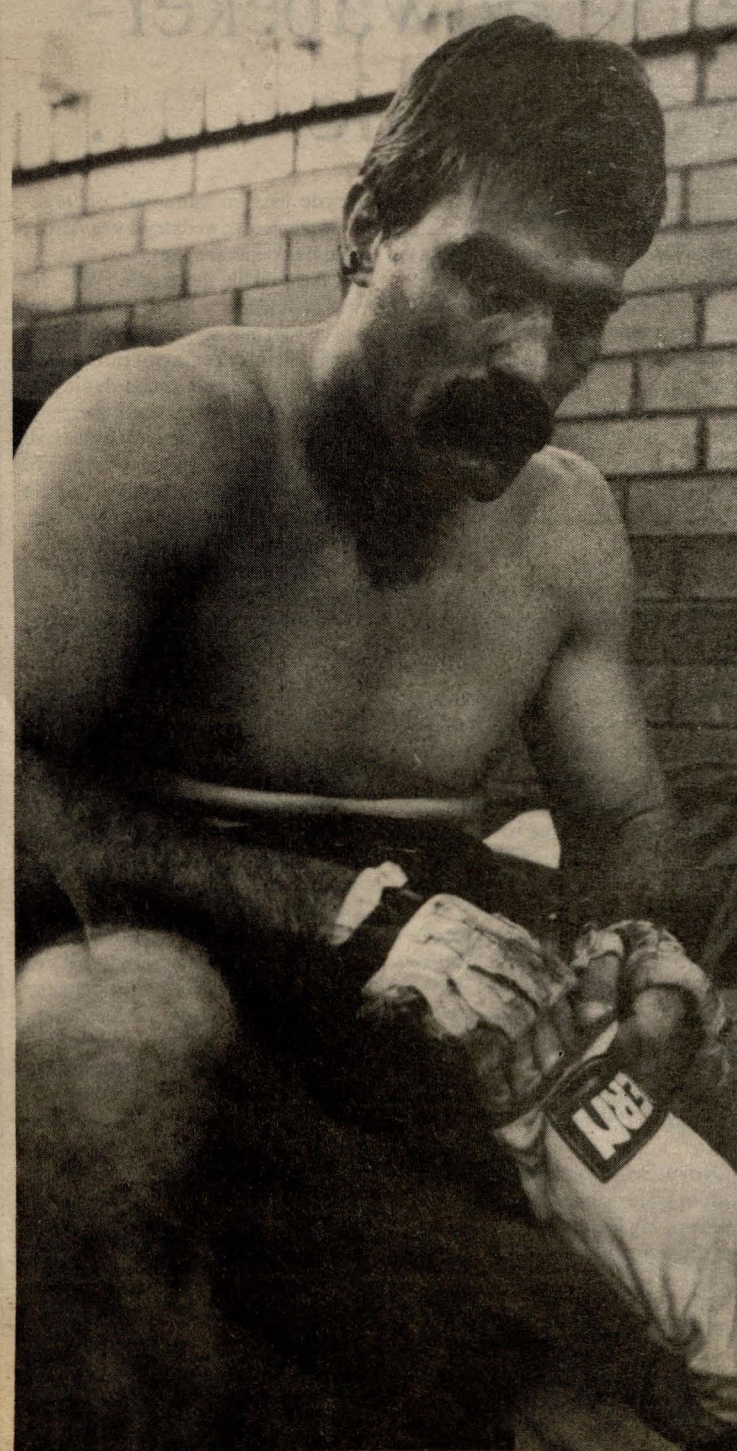
Die Suid-Afrikaanse bokspubliek raak ook al taamlik moeg van bokkers wat in herontmoetings vroeëre nederlae moet wreek. Boks het die stadium bereik waarin stoei was in die dae toe wyle Bull Hefer die septer geswaai het.

As Coetzer wel môreaand wen, sal Alan Toweel moet begin kyk na werkliker name in die bokswêreld om vir sy bokser in te voer. Die kans dat Coetzer ooit wêreldkampioen sal word, is skraal.

Toweel sal dus versigtig aan sy man se loopbaan moet beplan. Hy het in Coetzer weer 'n bokser in die klas van wyle Pierre Fourie. Deur versigtig te bou kan hy nog 'n paar jaar goed geldmaak. Coetzer kan egter nie langer sy geloofwaardigheid behou as hy net teen uitgediende slaansakke in die kryt geplaas word nie.

'n Nederlaag sal vir Coetzer die einde van die pad beteken. Hy sal dan sy laaste dae as 'n slaansak vir opkomende bokkers in die kryt deurbring.

'n Geveg teen Johnny du Plooy sal dan waarskynlik as 'n laaste betaaldag vir albei dien.

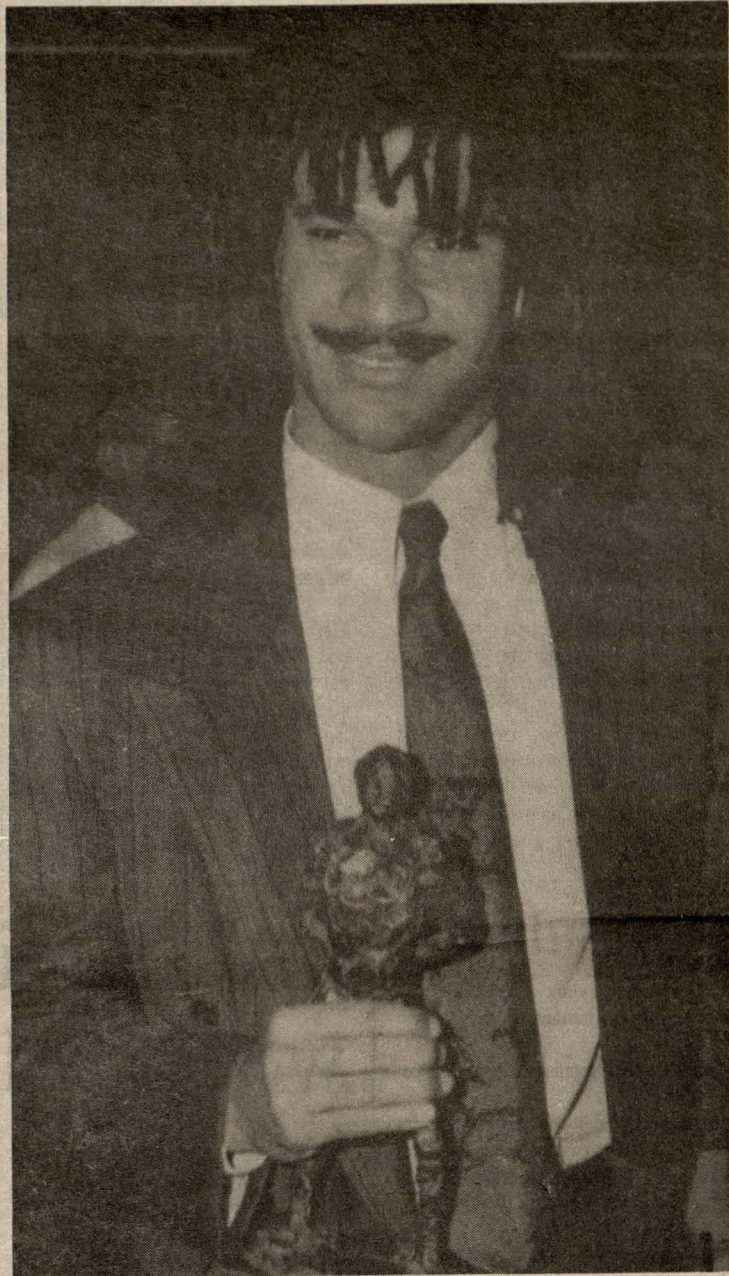

Pierre Coetzer

Vrye Weekblad

● Bl. 15 Lappe Laubscher se Sportrubriek

● Bl. 15 Isacos en Veerpyltjies

Sokker koning Ruud Gullit, van Italiaanse sokker klub AC Milan

Sokker koning Gullit kom na Harare

Dennis Morris

RUUD GULLIT, een van die wêreld se beste en mees opwindende sokkerspelers, sal teen middel volgende jaar 'n draai in Harare en Gabarone maak om 'n reeks afrigtingsklinieke aan te bied.

Die klinieke word deur die South African Non-Racial Olympic Committee en die Apartheidsbeweging in Amsterdam aangebied.

Na verwagting sal slegs lede van die Suid-Afrikaanse Sokkerfederasie, die organisasie aan wie Suid-Afrika sy skorsing uit wêreldsokker te danke het, by die kursusse welkom wees.

Dit blyk dat lede van die National Soccer League en die Sokkervereniging van Suid-Afrika, wat onlangs samesprekings met die ANC gevoer het, nie toegelaat sal word om deel te neem nie.

Volgens Vincent Baartjes, sekretaris van die Federasie, is die liggaam die enigste in Suid-Afrika wat deur Sanroc erken word en sal slegs sy lede die afrigtingskursusse mag bywoon.

Die beroepspeeler Duncan Crowie, 'n hoërskoolonderwyser van Mitchell's Plain in Kaapstad, word alleweë beskou as gunsteling om deur die Federasie aangewys te word om by Gullit kers op te steek.

Crowie, 'n bobaas doelskieter, is kaptein van die beroeps span Lightbody's. Hy is ongetwyfeld die beste speler in die Federasie.

Volgens Baartjes is Crowie sy organisasie se eerste keuse om Gullit se kliniek by te woon omdat hy verlede jaar die Federasie se Speler van die Jaar was.

"Crowie sou 'n afrigtingskursus wat deur Sanroc gereël is volgende jaar in Londen bywoon, maar dit kan aanvaar word dat hy die een wat deur Gullit aangebied word, sal bywoon," het Baartjes gesê.

Gullit is die kaptein van Nederland se sokkerspan en het verlede seisoen 'n reuse bydrae gelewer toe sy land die Europese beker gebuit het.

Hy het tot dusver geen geheim van sy afkeer aan apartheid gemaak nie en het reeds aan etlike veldtogte teen apartheid in Nederland deelgeneem.

Verlede jaar het hy seker sy mees opspraakwekkende gebaar teen apartheid gemaak toe hy sy prys as Europese Speler van die Jaar opgedra het aan Nelson Mandela, leier van die verbode ANC.

In 'n onderhoud daarna het hy oor apartheid gesê: "Ek dink almal in die wêreld het hul siening van die politieke situasie.

"Ek is gelukkig in die posisie om sekere dinge onder die media se aandag te bring."

Kan enigiemand by Johnstone oorneem?

TONY Johnstone is besig om van die huidige Sonskynreeks 'n fondsinsameling vir die Johnstone-familietrust te maak. Nadat hy eers die slagspeltormooi by Sun City gewen het, het hy verlede week ook die Bloemfontein Classic ingepalm.

Die week, by die Suid-Afrikaanse Meesters, sal die PGA duim vashou dat Johnstone 'n slag nie eerste kom nie. Nie dat iemand iets teen die rooikop Zimbabweër het nie, maar die res van die reeks kan in 'n optog ontaard as Johnstone nie nou gestuit word nie.

Ongelukkig het Mark McNulty, David Frost en Fulton Allem besluit om nie in vanjaar se reeks te speel nie. Met die Amerikaanse reeks wat reeds in die tweede week in Januarie afskop en dan deurloop tot aan die einde van November, kan daar begrip wees vir die manne wat net een of ander tyd 'n vakansie ook wil inpas.

Vir die Suid-Afrikaanse gholfliefhebbers is dit egter slegte nuus. Frost het met sy twee oorwinnings in Amerika hom nou gevestig as die derde beste speler in die geskiedenis van Suid-Afrikaanse gholfl. Net Player en Locke het in dié stadium beter rekords as Frost in internasionale gholfl.

Miskien moet daar tog maar

Lappe Laubscher

gepoog word om vir Frosty om te praat (om te koop?) om minstens aan die Suid-Afrikaanse Ope deel te neem. Hy het vroeër vanjaar in die Britse en Switserse Opes buite Amerika gespeel.

Die Suid-Afrikaanse Ope kan sy status as een van die wêreld se oudste toernooie sonder spelers van die gehalte van Frost verloor.

Van die jonger spelers wat die afgelope aantal jare op die Suid-Afrikaanse gholftoneel verskyn het, het nie een nog werklik 'n deurbraak gemaak nie. Justin Hobday, Peter van der Riet en Wilhelm Winsness is waarskynlik die drie met die meeste talent. Tog kon nie een van die drie nog werklik sy stem dik maak nie.

Onder die nuwe manne vanjaar is daar nie een wat lyk asof hy 'n Frost van die toekoms kan wees nie. Des Terblanche is die man wat verlede jaar se nuweling van die jaar was. Des lyk egter ook nie na die volgende ster nie.

Vir die Sonskynreeks se onthalwe kan daar net gehoop word dat 'n persoonlikheid binnekort na vore tree. Sport se gewildheid is afhanklik van persoonlikhede.

Gary Player en Naas Botha was die laaste twee persoonlikhede op Suid-Afrikaanse sport se uitspannel.

V r y e D a g

CLEGG: in die draaikolk van superroem

- Antjie Krog se Kersfees
- Mahlathini: die leeu is terug
- Darrell Roodt oor sy Jobman
- Muti in die supermark

Uh ... was Groep Twee nou eerste?

knipsels

Saamgeflans deur Chris du Plessis

DAAR heers nou groot verwarring oor wat die sogenaamde "nuwe Afrikaanse musiek" nou eintlik is. Verskeie "mense" en publikasies voel dit word verteenwoordig deur uh...kunstenaars soos Sam Marais, Jannie du Toit, Mariëtte Hopley, Natalia da Rocha (wie IS hulle?) Hulle is die soloïste op die Metronoom-langspeler.

Ander mense sal sulke hartverskeurende soetsappighede, wat kwalik as nuut beskou kan word, nie op hulle ergste vyande loslaat nie.

Die hoof-argument vir die ander groep (aangevoer deur die Gerformeerde Blues Band) is dat hulle kultuurgrense probeer oorbryg. Met ander woorde: mense nader bring aan mekaar. Nie afstoot soos sommige voel die eersgenoemde groep doen nie.

Aanhangers van die laasgenoemde of tweede groep (nie groep twee nie - dis meer soos die eerste groep), voel die eerste groep probeer net munt slaan uit die vordering van die tweede groep.

Die verwarring het eintlik ontstaan met die insluiting van mense soos Jennifer Ferguson (wat tradisioneel aan die tweede groep behoort) by die Metronoom-plaat. Miskien kan die ganse

onaangenaamheid opgesom word in die volgende stellings: volgens 'n Sondagkoerant het die uitvoerende regisseur van Potpourri, Pieter Cilliers, wat onlangs die reeks Metronoom-videos vertoon het, gesê: "Die idee van die projek was nie om geld te maak nie. Ons wou die gesofistikeerde musiek liefhebber..." ens, ens.

Jennifer Ferguson, weer, het aan Die Burger gesê: "Laat ek nou maar eerlik wees. Toe Merwede (van der Merwe) my bel met die voorstel om deel te neem was my eerste oorweging geldelik!"

Nou JA! Dit is wel 'n geskiedkundige feit dat die GBB en die res van groep twee die eerste musikante was om die aaklige sentimentele wurggreep op Afrikaanse musiek te breek.

Maar dit lyk of die enigste manier om "die nuutste" te bly gaan wees om Afrikaanse liedere in Grieks te begin sing. Miskien is dit wat Coenie de Villiers in Siprus gaan doen het.

Nietemin:

SODRA hulle van die Shifty musiekweek se verhoog afklim, sal die ewig-anargistiese GBB (Gerformeerde Blues Band) reeds begin om hulle snare te stem vir 'n reeks van vyf opvoerings by die Market Warehouse. Die vertonings, onder die banier Dr. Orrel en die Medisyne-kabinet, begin volgende Woensdagaand (30 November) om nege uur en loop deur tot Saterdag. Op Saterdag sal daar ook 'n middag-vertoning om drie-uur wees. Almal wat daarna nog wil weet waaroor die "nuwe" Afrikaanse musiek gaan, sal maar hulle sakke moet skud.

Jenni na die Kaap

JENNIFER FERGUSON vertrek aan die begin van aanstaande maand na die Kaap vir 'n reeks opvoerings van Birds of Prey, die vertoning saam met Bruce Cassidy wat gehore by die Markteater onlangs op die punte van hulle stoele gehou het. Aanhangers van die Ferguson-stemme kan ook hulle oë oophou vir haar verskyning op Pot Pourri op 29 Desember. Op 1 Desember sing sy by Caesars Palace in Braamfontein in 'n konsert vir Aids en vertrek dan na Port Elizabeth waar sy aan die Human Rights-konsert sal deelneem. Haar Baxter-vertonings begin op 5 Desember en eindig op die 10de. Sy sal ook op 15 en 16 Desember by The Base optree.

Mis hulle en ween

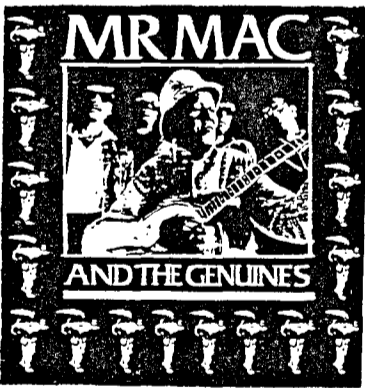
VERREWEG die domste ding wat enige iemand hierdie naweek kan doen is om vir Steve Newman en Tony Cox by die Black Sun te mis. Hulle is nog nie ryk en beroemd nie omdat hulle dit nie WIL wees nie. Hulle virtuositeit as kitaarspelers het niks daarmee te doen nie, en sal slegs deur idioote bevaagteken word.

NOMINASIES vir die 1988 Autumn Harvest-toekening, Music Personality of Personalities, is onlangs bekend gemaak. Hulle is Ladysmith Black Mambazo, Ray Phiri, Brenda Fassie, Peto en Koloï Lebona. Die weners sal op 28 November in die Hotel Carlton aangewys word.

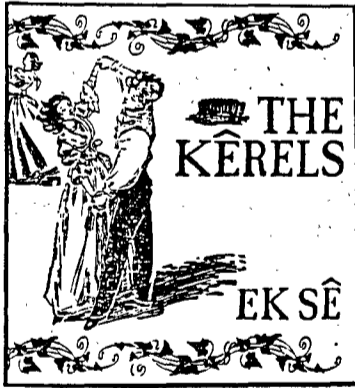
Vroue praat, lees en skryf

"VROU PRAAT" is die fokus van die kongres wat in die naweek saam met die Congress of SA Writers (Cosaw): Transvaal se eerste jaarvergadering aangebied word. Dit begin vanaand half-agt in Soweto (by die Ipelegensentrum) en Saterdag van twee-uur by Megamusic, Pymstraat 60 in Johannesburg. Belangstellendes is welkom. Onder die deelnemers tel Antjie Krog, Nadine Gordimer, Miriam Tlali, Achmat Dangor en Mzwakhe. Die bespreking sal handel oor die literêre voorstelling van vrouens, geletterdheid en vroueskryfwerk uit die werkersklas. **v Munnik**

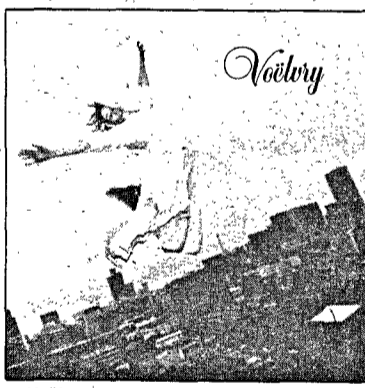
Nuwe Afrikaanse Musiek vir vandag

• **Mr Mac & The Genuines**
Tradisionele Kaapse Goema/Klopse musiek. Hulle word ondersteun deur veteraan banjo-speler Mr Mac.
Langspeler en Kassett R18

• **Die Kêrels - Ek sê**
Potjiekos pop van een van Jhb se meer energieke groepe. Nou historiese materiaal aangesien hulle reeds ontbind het.
Langspeler en Kassett R18

• **Voëlvry**
Al die beste nuwe Afrikaanse musiek op een plaat.
Langspeler en Kassett R18

• **Gerformeerde Blues Band**
In die proses om die plaaslike Afrikaanse musiekwêreld te domineer. Die kortspeler is 'n voorskakel van die voornemende langspeler.
Kortspeler R6

Shifty Records Bestel Vorm

Naam _____

Adres _____

Kode _____

Telefoon _____

Pos aan: P.O. Box 27513
Bertsham
2013

Stuur asb. die volgende:

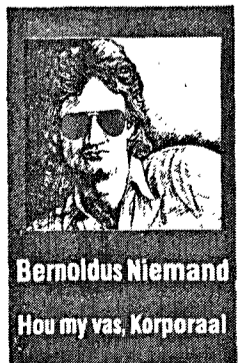
1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Ek sluit in R..... Nota: Slegs tjeks en posorders wat aan Shifty Records uitgemaak is sal aanvaarbaar wees.

Ook Bestelbaar:—

- **André Letoit**
Wel - bekende eksistensiële troebadoer, punkskrywer, pizza-maker, hoender - rep... en liedskrywer.
Kassett R18
- **Bernoldus Niemand**
Enigmatiese blik op hoëveld Straat - kultuur. Styl wissel van kwasi - reggae tot dansvloer "Boogie".
Kassett R18

Bernoldus Niemand
Hou my vas, Korporaal

Landwye toer vir Savuka

Chris du Plessis

JOHNNY CLEGG en Savuka gaan vroeg volgende jaar 'n landwye toer onderneem. Hulle sal tussen die sesde en die veertiende Januarie in Kaapstad (by die Goeie Hoop Sentrum), Port Elizabeth (by die Expo), Johannesburg (Standard Bank Arena) en Durban optree.

Hy gaan ook definitief met sy ou musiekmaat, Siphon Mchunu, opnames maak voordat hy weer in Maart volgende jaar na Los Angeles vertrek om sy nuwe langspeler met Hilton Rosenthal op te neem.

Intussen het Clegg verlede week saam met 'n ander internasionale "mega"-ster, Robert Palmer, begin toer. Die toer is vir Kanada en Amerika beplan.

Volgens Clegg se vrou Jenny wat verlede week in Suid-Afrika uit Amerika aangekom het met hulle vier-jaar oue seun Jesse Umpiyezwe (stryd vir die volk), is die groep met die eerste vertoning in Vancouver, Kanada deur 'n gehoor van meer as 5000 staande toegejuig nog "voordat hulle die dans begin het."

Savuka se opvoerings met Steve Winwood in Brittanje en Earth Wind and Fire in Duitsland en Skandinawië sowel as hulle enkelvertonings in Spanje en Italië, het ook oral staande toejuigings uitgelok. In sy eie woorde is Johnny nou behoorlik vasgevang in die "draaikolk" van superroem.

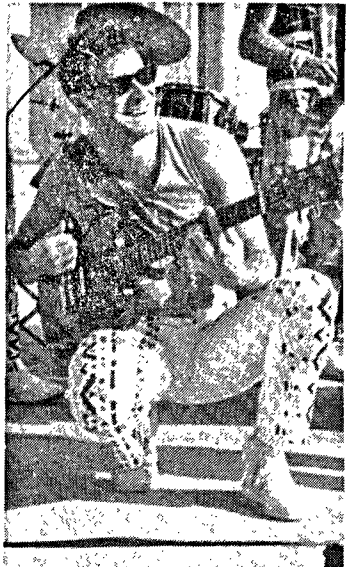
Volgens sy bestuurder in Suid-Afrika, Roddy Quim, verwag Clegg om nog voor Kersfees 'n goue plaat met Shadow Man in Kanada te verwerf. Die plaat is reeds goud in Frankryk, België en Nicu-Seeland en sal na verwagting binnekort in Duitsland ook goud word. Sy bestuur het ook dié week gehoor dat Savuka die top 30 trefferlys in Spanje op nommer 23 ingebaas het.

Die Franssprekende lande in Afrika is vir die afgelope twee jaar al Clegg-mal. Die groep se vorige langspeler, Third World Child, is al lank platinum (dubbel-goud) in Frankryk.

Op pad terug van Amerika gaan Savuka twee reuse konserte ("met honderde-duisende mense," voorspel Jenny) in die Franssprekende Indiese Eilande van Mauritius en Reunion.

Maar volgens Roddy is die groot prys, Amerika, ook nou in sig. Tradisioneel is die Amerikaanse mark die moeilikste om binne te dring.

Hulle aanvaar nie maklik musiek wat nie in die standaard rock-formasie pas nie.

Johnny Clegg

Clegg se nuwe beklemtoning van tradisionele Zoeloe-melodieë, in plaas van ritmes wat vir die Amerikaners vreemd is (hy werk nou met dié melodieë oor 'n standaard rock-basis soos die Senegalees, Mori Kante), het egter gesorg dat sy plate nou deur die Amerikaners opgeraap word.

"Die ys is gebreek," sê Roddy. "Die Amerikaners begin nou byt." Savuka se verkope staan na twee maande op 70 000 eenhede in die land.

Hy is onlangs vir die tweede keer genooi om op die Johnny Carson Show, wat 'n kyktertial van miljoene het, met 'n spesiale "Thanksgiving" vertoning op te tree.

Sy populariteit het ook gestyg nadat hy twee weke gelede 'n gas was op Saturday Night Live.

Dit is die mees populêre program vir "intelligente" jongmense in Amerika en die weeklikse drie-kwartier wat John Belushi, Chevy Chase en ander lede van die nuwe generasie voorstanders van "chemically-induced stand-up comedy" bekend gemaak het.

Volgens Roddy gaan die groep hulle volgende jaar daarop toespits om die Amerikaanse mark te verower.

Maar nie voordat hy vir 'n ruk by die huis kom "rus" het nie. Tydens die "rusperiode" gaan Johnny (na sy landwye toer) iewers tyd maak om saam met sy ou Juluka-maat Siphon Mchunu snitte op te neem vir 'n nuwe Juluka-langspeler.

"Maar," lag Jenny, "iewers tussen al die afsprake moet hy tyd inruim vir my en Jesse." Daarvan sal sy seker maak.

Chris du Plessis
DIE LEEU van Soweto is terug. Mahlathini en die Mahotella Queens het Sondag in Suid-Afrika aangekom na 'n toer van ses weke (en twintig vertonings) in Europa. In sy tas was die Woza Afrika-toekenning wat hy in New York ontvang het "for his work in developing Township music".

'n Ander veteraan-mabaqanga's, Phillip Thabane, het in Oktober dieselfde toekenning ontvang.

Hulle nuutste langspeler Soweto/Paris verkoop soos gestoomde mielie-brood (mabaqanga) in Frankryk en Duitsland. Die Engelse is nog steeds meer beïndruk met Thokozile, sy vorige langspeler met die Queens.

"Ons weet nog nie waar en wanneer nie," het hy Sondag gesê, "maar ons gaan vir ons eie mense wys waarvoor ons musiek gaan voordat ons weer vertrek..." Die groep gaan in Februarie by die Winnipeg-musiekfees optree. Direk daarna tree hulle op by die bekende Montreaux jazz-fees.

Volgens hulle bestuurder, West Nkosi (self op sy dag een van die groot Sophiatown jazz-manne), het twaalf van die vyftien beoordelaars wat groepe vir Montreaux moet kies, hulle aanbeveel.

Nkosi meen Suid-Afrikaanse musiek word nou so populêr oorsee dat hy van sy ou "Saxophone Jive"-reeks (van 1973) daar gaan vrystel: "Die Europese en die Amerikaanse musiek-wêreld is rigtingloos. Hulle soek na iets nuuts. En dit is wat hulle in ons musiek, die tradisionele township-musiek wat nêrens anders voorkom nie, gevind het."

Die treffersnit op die nuwe Mahlathini plaat, Gazette, is gebaseer op 'n Shangaan-deuntjie wat hy in 1982 saam met Obed Ngobeni opgeneem het.

Hoewel Nkosi dit nie erken nie, herinner dit sterk aan Malcolm McLaren se kontroversiële Duck Rock. (McLaren, die skepper van Punk en die Sex Pistols, het dié wysie destyds gesteel by een van Nkosi se ander deuntjies, Two Mabone).

Simon Nkabinde Mahlathini word algemeen erken as die vader van mabaqanga.

Hy is in die vyftigerjare sterk beïnvloed deur Aaron Lerole (skrywer van Tom Hark - die lied wat kwela-musiek vir die eerste keer as KWELA laat bekend staan het).

Hy het die "groan" (Ukubodla - Zoeloe vir bulder of brul wat sy oorsprong gehad het in tradisionele Nguni manlike koorsang) bekend gemaak.

Hy het gou uitgestaan onder die townships se ander Simanje-manje groepe (groepe met 'n manlike voorsanger en 'n sopraano vrouekoor - gewoonlik drie of vier lede - wat daarop antwoord).

Hy het ook tradisionele Zoeloe-drag gemeng met die flambojante "Jewish" of Amerikaanse style van

Die Leeu van Soweto

Meneer mabaqanga weer terug in SA!

die tyd. Saam met die Townships Nymphette wat later bekend geword het as die Mahotella Queens het hy nie net die nuwe mabaqanga-revolusie gelei nie maar 'n nuwe dans daargestel wat bestaan het uit 'n mengsel van township Jive-passies en tradisionele Zoelodans.

Hy bly tot vandag die simbool van swart verstedeliking en krag van die Imbongi (Nguni lofdigter).

Mahlathini het vir sowat tien jaar van die toneel verdwyn, maar met die nuwe belangstelling in Suid-Afrikaanse musiek weer met die koningin van mqashiyó, die Mahotella Queens, gehergroepeer

om die wêreld met mabaqanga te verower.

Hy is vol hoop dat ons musiek binne die volgende paar jaar 'n hoofrol in Westerse musiek wêreldwyd gaan speel. "Ons moet net vir ons jongmense leer dat daar nie 'n toekoms is in siellose disko-mabaqanga nie."

"Die deure is wyd oop vir ons musiek."

Met dié voorwaarde dat ons nie van ons "roots" afstand doen nie," sê hy.

Die rede waarom ons eers volgende jaar Soweto/Paris op die rakke sal sien, is omdat Suid-Afrikaners nog nie hul eie musiek ontdek het nie.

Kim Sacks

Droom word waar in Yeoville

KIM SACKS se droom word waar wanneer die deure agter die vrolik versierde "Afrika"-mure vanaand die eerste keer oopgaan: haar eie galery!

Die lewensgrootte vertoonkas vir handwerk - die Kim Sacks-galery - se eerste uitstalling sal uit handgemaakte Afrika-kuns bestaan.

In "Expressions of Africa" sal onder meer keramiek, pottelbakkerswerk en juwele te sien wees.

Skaars 'n jaar gelede het Kim op 'n lieflike paar "semi's" in

Debbie Vermeulen

Yeoville afgekom en die idee het dadelik by haar posgevat.

"Ek moes natuurlik iewers woon, waarvoor ek die een helfte gebruik het.

Die ander helfte kon 'n ideale galery word..."

Daar is verbou en gebou. Aan die agterkant het 'n werkswinkel verrys.

Oor die werkswinkel vertel sy gretig: "Dis baie dinge. Mense word daar opgelei in die gebruik

van klei, daar word gewerk en dit is ook 'n plek waar die publiek kan kom kyk hoe ons werk." Glasblasery en weefwerk moet later bykom.

Kim se passie vir handgemaakte kunsartikels kom al van ver af. Sy maak al potte vandat sy twaalf is.

Later het sy in Griekeland, die Midde-Ooste, Israel, Denemarke, Swede, Spanje en Amerika gereis en gestudeer.

Kim is egter ewe lief daarvoor

om Venda en Gazankulu te besoek en vir "'n paar dae tussen die tradisionele pottelbakkers te woon en daar tegnieke van hulle te leer".

Kim het in 1974 van haar werk begin uitstal, eers in Johannesburg, daarna in Israel en later in Denemarke. 'n Versameling van haar potte is in 1986 in Engeland uitgestal en daarna in Johannesburg.

Sy is ook 'n fotograaf, vervaardiger van dokumentêre programme en is besig met 'n boek oor kunstenaars en kuns-handwerke in die Derde Wêreld.

Terwyl die Suid-Afrikaanse filmbedryf dieper in onsekerheid verval, is Darrell Roodt reeds druk besig met sy volgende rolprent. Sy vermoë om sy ideale byna blindelings na te streef en sy onuitputlike energie het hom in die afgelope paar jaar een van ons mees suksesvolle jong regisseurs gemaak. Chris du Plessis het met hom gepraat

Roodt peins nie: hy maak rolprente

DARRELL ROODT pla mens om twee redes. Hy bestel tee nadat jy reeds "bier 'seblief" gesê het. Wat seker die rede is waarom hy soveel meer GEDOEN kry as ander mense. En dis die tweede rede waarom mense hom irriterend kan vind. Hy maak jou akuit bewus van jou eie loomheid.

Die kombinasie van hops en middagson laat my kop effens sak. Darrell praat 'n hond onder 'n bos uit.

Hy en sy span is besig om die laaste stad-tonele vir sy nuwe rolprent te skiet. Hulle vertrek die volgende dag na die Karoo om vir nege weke op Hofmeyr te verfilm.

Darrell beskou sy nuwe prent, Jobman, as sy "deurbraak". Hy sê hy het baie geleer uit vorige foute. Sy eerste groot projek, Place of Weeping, is deur plaaslike kritici as snert afgemaak. Dit is onder meer beskryf as "n verleë oorgawe aan vlak stereotipes om internasionale gehore te beïndruk."

Sy tweede poging, Stick, wat handel oor 'n groep troepe in die bos wat met die broeiende spoke in hulle eie koppe gekonfronteer word, is ook met gemengde gevoelens ontvang. So ook sy eerste "kommersiële" poging met City of Blood.

Maar Darrell peins nie oor ou probleme nie. Mens kry die indruk dat hy glad nie oor die vermoë beskik om dit te doen nie.

"Ek dink baie van ons begin nou beseft dat mens dieselfde stellings kan maak, dieselfde dinge sê op meer kreatiewe, meer subtiele maniere," sê hy.

Met "ons" bedoel hy 'n "nuwe geslag" van jong Suid-Afrikaanse filmmakers wat oor die afgelope paar jaar hul verskyning gemaak het. Hy noem die name van Andrew Worsdale (wat verantwoordelik was vir die dramatiese dokumentasie van middelklas stedelike angst in Shot Down) en Oliver Schmitz.

Jobman is Darrell se eerste projek wat hy sonder die rolprentvervaardiger Anant Singh aanpak. Die draaiboek is 'n verwerking van 'n kortverhaal deur Achmat Dangor.

Dit handel oor 'n doofstom plaaswerker wat deur beide sy eie gemeenskap en die stad waar hy gaan werk soek, verstoot word. Dit speel in die sestigerjare af. Die verwerpe "Jobman" gaan terug na die plaas van sy herkoms om sy vrou en kinders te gaan haal. Sy doel is om hom saam met hulle uit die "samelewing" te onttrek. Hy maak twee van die werkers dood as hulle hom probeer keer.

Hy vlug dan met sy familie na die berge. Die enigste persoon wat weet hoe om hom op te spoor is die eienaar van die plaas, wat ook sy beste vriend was as kind...

Tertius Meintjies vertolk die rol van die plaaseienaar en Kevin Smith dié van Jobman. Lynn Gaines (wat tans saam met Sandra Prinsloo en Jana Cilliers in Quest for Love optree) is Jobman se vrou.

Marcel van Heerden en Gys de Villiers speel polisie-sersante wat help in die soektog na Jobman.

Darrell, nou 26, het altyd gewet hy wil rolprente maak. Hy het vier maande lank by die Universiteit van die Witwatersrand drama bestudeer voordat hy besluit het

Darrell Roodt

dinge beweeg nie vinnig genoeg vir hom nie. Die aanstellings op die produksiespanne van plaaslike prente het hom ook frustreer. "Al daardie verlore GELEENTHEDE," verduidelik hy.

Sy geloof dat hy dinge kon beter doen het hom gou laat besluit om sy eie rolprente te maak.

Hy en die kameraman wat nog tot vandag saam met hom werk, Paul Witte, het toe met gesteelde film-voorraad hulle eerste prent aangepak...

Hoewel dit duidelik is sal Darrell 'n punt daarvan maak om jou te vertel hy verkies dae bo woorde. "Ek is eintlik 'n baie vervelige mens," sê hy. "Ek wil net alles op film sien. Dit is die enigste manier waarop ek dinge kan sê."

Sy kop is vol idees. Terwyl ons gesels flikker een skielik na vore: "Mense beseft nie die energie wat agter die vervaardiging an 'n rolprent sit nie," sê hy.

"Ek wil nog 'n dokumentêre prent maak van al die verskillende stadiums, die verskeie psigologiese vlakke waardeur die vervaardigers

en die produksiespanne van rolprente gaan tydens verfilming..."

Hy sal dit seker nog doen voordat my bier klaar is.

Galgehumor in tekenprent

Bo: Bob Hoskins as Eddie Valiant in Who Framed Roger Rabbit

Who Framed Roger Rabbit.
Met Bob Hoskins en Joanna Cassidy.
Regie: Robert Zemeckis.
Tekenprent met akteurs.
Begin 2 Desember by Metro-teaters

elke filmmaker seker droom: om tekenkarakters met die werklikheid - en met regte akteurs - te kombineer.

Bob Hoskins, wat benoem is as beste akteur vir sy rol in Mona Lisa by die filmfees in Cannes, speel die rol van Eddie Valiant.

Dit was vir hom 'n groot uitdaging om "niks" te speel. Die tekening is eers later ingevoeg.

Die eindprodukt is 'n tradisionele Film Noir speurverhaal met Comic-karakters in van die hoofrolle. Zemeckis kry dit ook reg om vergelykings te tref tussen die lewende en die "kuns"-karakters se persoonlikhede. In die tradisie van die Film Noir word die

manlikheid van die vrouekarakters beklemtoon.

Dolores (Joanna Cassidy) is Eddie se lojale meisie en 'n kelnerin by die Terminal-kroeg.

Jessica, ('n getekende karakter) is behalwe vir haar uiterlike bates ook geseë met 'n pragtige stem. Sy is die sangeres by die gewilde Ink and Paint Club waar die wêreld se gewildste eende sangpaartjie ook optree. Die rolprent se hoofbooswig is RK Maroon, (Alan Tilvern wat bekend is vir sy rol in "Little Shop of Horrors"). Sy wreedaardige karakter wys veral in die "ongewone" manier waarop hy Toons doodmaak.

Die rolprent begin met Maroon

wat besig is om 'n film in Hollywood te skiet. Een van die "sterre" is 'n onvergeetlike tekenkarakter, Baby Herman.

Baby ondergaan binne oomblikke 'n metamorfose van avontuurlustige "baba" (wat onder die toesig van Roger amper die huis aan die brand steek), na 'n sigaar-rokende "grootmense"...

Teen die einde van die prent is sulke bizarre gebeure alledaags. Die tradisionele "wreedheid" van die Amerikaanse tekenprent word amper onbewustelik deur die lewende karakters in die film beklemtoon.

Die rolprent, wat kan spog met die meeste tekenkarakters wat nog ooit in een film verskyn het, het agt jaar se werk gekos.

Tegnies is dit 'n meesterstuk en 'n moet vir almal wat verslaaf is aan Dashell Hammet of die "wreedhede" van die Comic-tradisie.

Vrolike, halsoorkop kabaret

Deur Poen Cilliers

DIE kabaret Group Arias Act, wat by die Yard of Ale (oorkant die Mark-teater in Newtown) aangebied word, is 'n gawe aand se vermaak propvol hoogtepunte en borrelende talent.

Die kunstenaars Rexley Bunyard (klawers), Michele Hill (sang), Evan Schoombie (sang) en Brian Coetzee (dans) bied 'n vrolike lappieskometers aan wat ondiskriminerend oor taal, kultuur en styl heen strek.

Hoewel dit deel van die vertoning se sjarme is, is dit ook die vertoning se grootste probleem en sy ondergang.

By kenners van die kabaret soos Hennie Aucamp en Stephan Bouwer het 'n mens geleer dat kabaret struktuur en rigting moet hê.

Elke lied moet om 'n spesifieke rede op 'n spesifieke plek wees en elke stemmingsverandering moet 'n stelling maak of 'n bepaalde effek hê.

Jammerlik is daar in Group Arias Act 'n halsoorkop struktuur wat die trefkrag van sommige nommers verswak.

Michele Hill is 'n uiters belowende talent wie se "I don't know how to love him" jou koue rillings gee. Ook haar "Hokaai, stop die bus" van Amanda Strydom was treffend.

Die ensemble-werk was afgerond. Die groep se optrede was veral met Coenie de Villiers se "Sandy Bay Blues" pure genot.

Evan Schoombie het 'n sterk stem. Dit sê baie dat hy Jacques Brel se "Jacqui" onderhoudend kon sing.

Met Brel se "Amsterdam" was hy egter minder gelukkig. Dit was duidelik bokant sy vuurmaakplek. Oor 'n paar jaar en met 'n groter emosionele register sal hy moontlik hierdie moeilike lied kan baasraak.

Brel, soos ons nou al té dikwels gesien het, is nie vir elke Jan Rap en sy maat bedoel nie.

Yard of Ale is die ideale plek vir 'n aand se ontspanning saam met vriende. Die kos is puik, die diens goed en die stemming knus.

Mattera kla apartheid aan in 'n hofdrama

"Ek sê cherry, my beste kind." Bra Don is, soos gewoonlik, in 'n sjarmante bui. Hy probeer nie maak asof hy nie van "ousies" hou nie.

Hy hou ook van kinders. Hy het agt.

Sy oudste seun is 32 jaar oud en sy jongste seun, Nelson Mandela, is sewe. Klein Nelson is die enigste "charterist" in die huis. Daar is gedurig "politieke" onderonsies in die gesin. Van hulle skaar hulle by die UDF, ander by die PAC.

Mattera se politiek het sy wortels in die ANC, hoewel hy hom nie aan enige party verbind nie. Wanneer hy lidmaatskap van 'n organisasie aangebied word, weier hy. Hy is wel 'n aanhanger van "Black Consciousness" en daarmee bedoel hy eintlik net

Don Mattera: "Ons sê nie die witmense moet boet nie"

Don Mattera - digter, aktivis, skrywer, filosoof - hou sy lyf deesdae dramaturg. Sy toneelstuk Apartheid In The Court Of History, word tot 3 Desember deur studente van die Federated Union of Black Artists (FUBA) - langs die Markt teater - op die planke gebring. Sy outobiografie, Memory is the Weapon, het pas by Raven Press verskyn. ANDREA VINASSA het met hom gesels.

"consciousness". Die B in BC staan vir politiek en nie ras nie.

Mattera se oupa was 'n Italianer van Mattera in Suid-Italië. Hy self is 'n hervormde Sophiatown "gangster".

Sophiatown in die vyftigerjare is as romansiese tema al holrug gery. Maar Mattera se herinneringe van sy kinderdae in Koffi (Sophiatown se straat-naam) is alles behalwe soetsappig. Dieselfde geld vir sy aanklag teen apartheid wat nou op Fuba se verhoog uitgebeeld word.

Apartheid In The Court Of History is 'n tradisionele hofdrama waarin apartheid 'n stem kry. Die voorstanders van apartheid moet hulself teen die "aanklaer" - die mense - verdedig.

"Ons sê nie die witmense moet boet vir hulle dade nie." Eerder dat die meerderheid van die mense ook moet deel in die rykdom.

Mattera gebruik die feite van die geskiedenis wat in geen geskiedenisboek opgeskryf staan nie.

Hy noem die misdrywe van apartheid op - wat in die naam van die Afrikaner se god gepleeg is. Dinge wat ons almal al oor en oor gehoor het en dinge wat ons maklik vergeet.

"Maar ek gun die Afrikaner sy plek hier. En ek sal veg vir sy reg om hier te bly. Ek gun hom nie sy plek as Afrikaner nie, maar as mens, nie soos hy dit vir homself gun nie. As filosoof en digter veg ek vir die Afrikaner om sy plek in te neem langs die res van die mensdom."

Nie dat die res van die mensdom onskuldig is nie: "My stuk is ook 'n aanklag teen die hele mensdom en die swartes self wat met die wittes saamgesweer het. As die mensdom kon ontstaan teen die Nazi's, waarom kan hulle nie ontstaan teen apartheid nie?"

Mattera sê hy is 'n digter en 'n aktivis, nie 'n partyman nie. Met sy gedigte, outobiografie en toneelstuk wil hy mense by mekaar uitbring.

Die spelers in Apartheid In The Court Of History, waarvan die regie deur Laurens Cilliers behartig word, is Robert Aphane, Cinah Molefe, Ernest Ngcobo, Rapulana Seiphemo, Brian Nkobo, Godfrey Mosepe, Maimela Motubatse en Godfrey Diale.

Poe vir die opera . . .

'n NUWE opera, met musiek deur 'n jong Suid-Afrikaner en gebaseer op 'n kortverhaal van die somber skrywer Edgar Allen Poe, word hierdie naweek die eerste keer in Pretoria se Staatsteater opgevoer.

Hendrik Hofmeyr, wat tans dirigeerwerk en komposisie in Florence bestudeer, het in 1986/7 die Departement van Nasionale Opvoeding se Operakompetisie

daarmee gewen.

Die erg romantiese kortverhaal, The Fall of the House of Usher, vertel van die dood van 'n meisie aan ernstige melankolie. Ná haar dood verbreek haar broer se hele bestaan - totdat sy een stormagtige nag uit haar kis breek...

Hofmeyr se opera (na sy eie teks) is vir twaalf musikante getoonset. 'n Sweep, 'n ratel,

tempelblokke, 'n vibrafoon en buisklokke word onder meer gebruik.

In die rolbesetting is Willie van Staden, Pierre du Toit, Mari Opperman, Johan Botha en Dewald Norval.

Die regisseur is Michael Williams, en die dirigent Meville Dove. Die stel is ontwerp deur Nadya Cohen.

Black Sundaes

'n VARS mengelmoes van musiektalent kan begin aanstaande maand by die Black Sun gesien word. The Black Sundaes sal vanaf 2 Desember laanag optree. Die groep sal grotendeels oorspronklike materiaal opvoer, maar gehore kan ook 'n paar goed-gekkige verwerkings van ou en minder ou deuntjies verwag. Enige iets van Thomas Dolby tot Tammy Wynette...

Volgens een van die musikante, Joanna Weinberg, is die repertoire 'n

mengsel van teater-liedjies en haar eie jazz-komposisies wat "relevant is vir Suid Afrikaanse gehore".

Die res van The Black Sundaes is Tony Bentel, Spiro Paxinos en Tonia Selley.

Weinberg het geen bekendstelling in kabaret-kringe nodig nie. Dis waar haar suksesvolle loopbaan as aktrise begin het.

Tonia Selley, voorheen van die groep Khaki Monitor, is beter bekend as die sanger wat Chris Pretorius se Hotel Polana onlangs by die Warehouse gered het. Sy sal ook van haar eie komposisies opvoer. Paxinos speel bas op Jennifer Ferguson se langspeler Hand Around the Heart. Hy het ook in Hotel Polana opgetree.

Tony Bentel, argitek en vryskut gorilla-gram-persoon, speel ook klavierborde en dans. Sy laaste optrede was in Marlene Blom se Exhibition in Three Pieces in die Mark-Teater.

Weinberg en Beutel by die Black Sun

Guinness laat die kroë draai in Ierland

BJ Lankwarden

VANDAG wil ek iets skryf oor die hoogegiste biere van die wêreld, omdat hulle die interessantste is. Hulle het totaal individuele persoonlikhede.

Ongelukkig is daar geen Engelse ales op die mark nie maar ek twyfel nie dat die situasie binnekort sal verander nie - hulle het 'n uitgesproke klassieke en interessante smaak.

Die Engelse is beroemd vir hulle ales en min mense wat die lagers in Brittanje geproe het glo die storie dat die verkope van hul lagers veronderstel is om hul ales in 1995 verby te steek. Hopelik kom die Britte tot hul sinne ...

GUINNESS Dit is Ierland en die wêreld se beroemdste droë bitter stout. Sommige mense verkies om dit met vonkelwyn te meng - dan staan dit as Black Velvet bekend: 'n merkwaardige drankie. Dié bier het 'n vreemde uitwerking op die Iere en baie kroë in Ierland het bordjies wat mense waarsku om nie die kroeg te verlaat voordat die kamer ophou beweeg nie.

ALT (GOTZWEILER, DIEBELS, DORTMUNDER KRONEN) Hierdie biersoort is die Duitse eweknie van ale. Die bier word al genoem om die ou broustyl aan te dui. Die meeste alt word in Düsseldorf gemaak, maar nabygeleë stede produseer ook baie lekker alt. Die bier is effe koperkleurig en laat 'n skoon metaalagtige smaak in die mond.

WEIZEN Hierdie biersoort word nie net van gars gemaak nie maar dikwels met tot 50 persent koring. 'n Beroemde naam uit Berlyn is die Berliner Weisse. Dit is 'n ligte, effens suur, verfrissende bier. Dit kan met 'n skyfie suurlemoen bedien word; selfs 'n bietjie framboosstroop kan bygevoeg word.

Die koringbier uit die suidelike deel van Duitsland is 'n voël van 'n ander kleur. Hierdie bier is ietwat groter. 'n Goeie voorbeeld is Erdinger Kristall Weisser, wat 'n helder, goeie koringbier is.

DUVEL België moet as die wêreld se voorste bierland beskou word omdat baie meer biersoorte hier aangetref word as in enige ander land. Duvel (wat duiwel beteken) is 'n unieke bier wat hoogegis word maar so bleek as die bleekste bier is. Dit het 'n groot digte skuimerige kop. Die bier ruik asof dit uit 'n bakkerij kom en het 'n kenmerkende vrugtige geur en smaak.

Daar is twee tipes beskikbaar: die groen etiket wat helder is en 'n alkoholinhoud van 7,5 persent het, en die rooi etiket, met 'n laag suurdeeg in die bottel. Dit is 'n sterker bier, en wêreldklas.

CUVEE DE L'ERMITAGE Hierdie bier kom uit die Franssprekende gedeelte van België, en is 'n klooster-biersoort.

Dit word dikwels die Armagnac van bier genoem, en is redelik donker met 'n alkoholinhoud van 7,5 persent. Dit is uiters geskik om na 'n ete te drink of wanneer jy in vrede met die wêreld leef en oor die lewe nadink. 'n Wonderlike bier.

Daar is nog baie ander hoogegiste biere op die mark en hulle verdien werklik aandag. Soek hierdie bier as jy drankwinkel toe gaan - hulle sal jou nie teleurstel nie.

Gesondheid.

By die Mark-Teater

Kom kuier by ons vir
huiskos, goeie wyn
en lekker mense

- Die ideale plek vir u kersfunksie
Bespreek vandag : 836-6611/2

The Cuisine of PAUL BOCUSE

"Elke oggend gaan ek mark toe en stap tussen die stalletjies rond. Dit is 'n tradisie van Lyon wat ek nie maklik kan opgee nie.

"Ek doen my eie inkopies omdat ek weet een stalletjie het die beste artisjokke, 'n ander baie goeie spinasie, terwyl 'n derde sy eie heerlike bokkaas elke oggend vars mark toe bring.

"Dikwels het ek nog nie besluit wat ek vir middagete gaan gaarmaak nie; die mark besluit vir my.

"Ek glo dit is die basis van goeie kookkuns."

Aan die woord is Paul Bocuse, waarskynlik die grootste lewendende sjef in die wêreld, wat die Legioen van Eer van die vorige Franse president, Giscard d'Estaing, ontvang het. (Frankryk is 'n land wat sy sjefs eer.)

Bocuse is 'n man met baie selfvertroue, maar wanneer hy oor kos skryf is hy die nederigheid self.

Sy kombuis is 'n heiligdom, waar daar met eerbied gewerk word met die beste wat die skepping voortbring.

Sy inleiding tot sy meester-kookboek, *The Cuisine of PAUL BOCUSE*, kan as die geloofsbelijdenis van die moderne Franse kookkuns beskou word.

Hy sit op helder wyse sy filosofie oor die kookkuns uiteen. Dit is nie vreemd dat hy begin met die inleiding hierbo nie.

Die eerste beginsel van die moderne Franse kookkuns (noem dit nouvelle cuisine as jy wil, maar later meer daaroor) is dat die heel beste, varsste bestanddele in kos gebruik moet word.

Dié reël is eenvoudig: met swak bestanddele kan geen goeie kos gemaak word nie.

Nie die grootste sjef in die wêreld kan ou wortels, laekwaliteit-aartappels, en swak vleis neem en 'n uitstekende ete daarvan kook nie.

Hy kan die wonderlikste souse oor die kos gooi, maar hy sal nie die minderwaardigheid van die basiese bestanddele vir die fynproewer kan verbloem nie.

Souse is in elk geval nie daar om die smaak van bestanddele weg te steek nie, maar om dit beter uit te lig en te komplementeer.

"Vir suksesvolle kookkuns is metode en ondervinding sekerlik belangrik, maar versigtige aankope en die keuse van bestanddele is vir my net so belangrik," skryf Bocuse.

Jy kan dus die tegniese vaardigheid van Bocuse self hê, die metodes van die kookkuns heeltemal onder die knie hê, maar as jy nie goeie bestanddele aankoop nie, sal jou kos steeds middelmatig wees.

Dit is skokkend om soveel ou groente en vrugte in baie restaurant- en hotelkombuise te sien rond lê.

En gaan krap in die yskaste dan sien jy die vis - wat altyd vars moet wees - lê al 'n week of langer daar.

(Ek kan hier 'n grustorie vertel

Bocuse: kyk wat jy koop en koop net die beste . . .

Koos Coetzee

oor, kreef in 'n restaurant waar ek een keer gehelp het, maar bly eerder stil.)

Die feit bly staan: die toestand in baie kombuise in Suid-Afrika laat veel te wense oor.

Groente, vrugte, vleis, vis word in oormaat aangekoop sodat daar uiteindelik reises gejaag moet word om dit op te gebruik voor dit sleg word.

Kom ons noem hierdie mentaliteit die opgaarsindroom: hoe groter die voorraad, hoe veiliger voel die sjef. Maak nie saak dat kwaliteit baie vinnig afneem namate die bestanddele-oor word nie - daar moet net

genoeg wees.

Bocuse gaan koop sy groente elke oggend op die mark - en ook net genoeg om die dag te hou. Topsjefs se yskaste is omtrent heeltemal leeg omdat hulle elke dag omtrent alles wat hul koop opgebruik.

Swak sjefs se yskaste is oorvol ... en die kwaliteit neem af.

Bocuse sê verder: "Moet nooit kortpad neem nie, maar soek die beste vleis, groente ens.

"Dit is net so waar wanneer jy tuis kook as vir die beroemdste restaurant."

En die beste bestanddele is gou nie meer goed ná 'n week of twee in die yskas nie. As jy goeie kos wil kook, lê jou sekuriteit in 'n leë yskas.

'n Plek van rus op 'n besige dag

Harridans, in die Markteatergebou

HARRIDANS is 'n oase op 'n warm besige dag. Sagte Afrika-motiewe en skilderye versier die mure, en die restaurant is stylvol gemeubileer sonder om uitspattig te wees.

Mens kan rustig sit en wyn drink en gesels terwyl jy vir jou kos wag.

Dit was lekker om vir 'n verandering nie harde musiek te hoor nie - die afwesigheid van musiek laat die gesprekke vloei.

Die kelnerin is vriendelik en verduidelik die geregte op die spyskaart - miskien kan hulle sommer op die spyskaart sê hoe die kos berei word.

Die kos is goed, nuwele cuisine-erig, en die porsies kleinerig, maar mens gaan nie Harridans toe om te ooreet nie. Ons het net hoofgeregte oor die middaguur bestel: twee van my kollegas het eend met lomoensous bestel. Die eend was keurig opgesny, en albei het gesê dis heerlik.

Nog 'n vriend het 'n visgereg bestel. Ongelukkig was ons gesprek so druk dat ek hom nooit gevra het of hy daarvan gehou het nie.

Dit het goed gelyk.

Ek het tong met 'n gemmersous bestel, en my oordeel is dieselfde as dié van my kollegas. Die aanbieding was ewe keurig.

Die groente was net gaar, en smaaklik.

Dit word in 'n skottel tafel toe gebring, en miskien kan kleinbordjies dié dilemma oplos: hoe eet mens jou groente sonder om dit met die sous van jou hoofgeregte te meng?

Ons het bietjie lank vir ons kos gewag - mens hoef darem seker nie alles a la minute gaar te maak nie. Reken dus op 'n middagete van ten minste 'n uur en 'n half.

Die pryse is redelik. Opsommend: besoek Harridans as jy rustig en smaaklik wil eet.
Koos Coetzee

Lewe sonder knoffel smaakloos

DIE Knoffelvereniging van Suid-Afrika vier môre sy eerste bestaansjaar met 'n groot makietie in 'n restaurant in Mellville. Daar sal weer skaamteloos weggeleë word aan geregte waarin knoffel gebruik word.

Maar, sê Mariada Goosen, sekretaresse van die vereniging, rou knoffel word nie sommer oor die kos gegooi nie. "Daar word delikaat met knoffel gekook."

Die vereniging, wat elke twee maande in 'n restaurant eet, werk vooraf die spyskaart saam met die sjef uit, sodat hulle presies weet wat hul gaan kry.

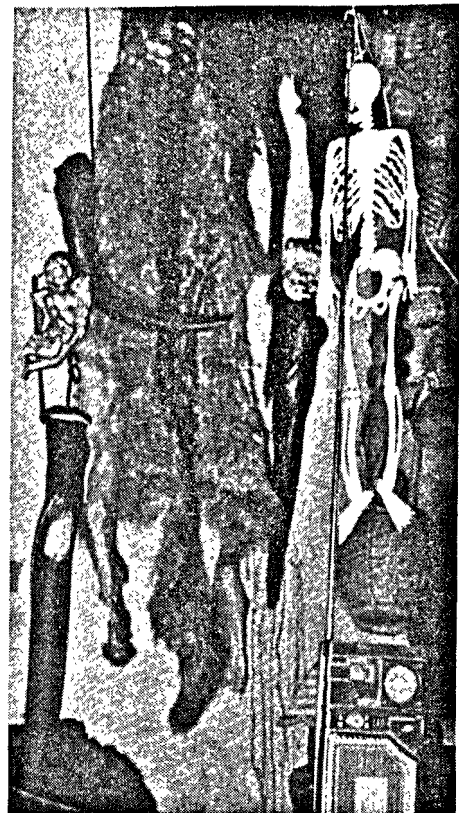
"Ek is mal oor knoffel, maar my man haat dit. Hy weet nie dat hy elke dag knoffel in sy kos kry nie," sê Goosen.

Sover hulle weet is daar ook knoffelverenigings in Kalifornië en in Ierland, maar hulle is nog nie deur lede van hierdie verenigings besoek nie.

Die vereniging se leuse is: "Die lewe sonder knoffel is smaakloos."

Hulle het al gassprekers soos Leslie Richfield, Paula Blacking, Richard Cutler en Robert Laing gekry om hulle oor die vreugdes van knoffel toe te spreek.

'n Oulap se aapvet en 'n trekseltjie leeumis

Hier gooi Freddy Modau sy dolosse

IN DIE muti-supermark hang 'n halfgedroogde apie aan 'n vleishaak in 'n vertoonvenster. 'n Man met 'n wilde bos hare wat die apie, dra hom toonbank toe en begin met lang naels in die karkassie se dye te krap.

"Wat maak jy?" vra die winkel-assistent.

"Ek soek die vet."

"Jy moet die hele apie koop, dit kos R30."

"Ek het net die vet nodig."

"Aan wie dink jy gaan ons 'n apie sonder vet verkoop kry?"

Vreemd? Nie as jy daaraan dink dat opnames toon dat 'n groot deel van die land se mense nog waarde heg aan hierdie eeue-oue genesingstradisie nie.

Inyangas het al oor die prys van aapvet gestry lank voordat 'n enkele ruit tussen die Hoëveldse heuwels verskyn het.

Die ruite van die muti-supermark van die Southern African Traditional Healers Council is versier met hamerkop-afbeeldings. Die hamerkop is 'n simbool van geluk, omdat hy altyd vlieg oor waterpeele, waar die watermense woon.

Van buite lyk dit soos 'n kurio-winkel wat met uiterste nalatigheid bestuur word: halfgedroogde diere aan vleishake, medisyne-knolle wat al begin spruit en, heerlik aan't bak in die son: 'n dosyn uitgesuigde krokodil-eiers.

Met die instap ruik jy... dier. En hoekom word duidelik wanneer Veronica Mdhuli, winkel-assistent, verduidelik wat hulle verkoop.

Dis leeu-, olifant- en bobbejaanmis. Knolle en wortels. Buffelsterte.

Springbokpote. Volstruisbeentjies. Bobbejaantande (wat jou teen alle onheil beskerm, maar nie so sterk is as 'n bobbejaanklou nie).

Seesand. Skulpe. Snuf. Tabak.

Daar is 'n rede vir die reuk: sout vernietig die medisinale waarde.

Die een hoek lyk darem soos 'n apteek want op die rakke staan konvensionele artikels soos hoesstroop, Roll on Musk, Vikkie Shampoo en kondome.

Op die sewende verdieping van dieselfde gebou sit Pip Erasmus anderkant 'n breë, blink konferensietafel. Teen die muur agter hom is argitekplanne, en op 'n tekenbord is diagramme van die Raad se finansiële toekoms.

Pip Erasmus is die Raad se "internasionale sekretaris en permanente adviseur en sakekonsultant". Hy was voorheen soldaat en polisieman.

Die omdememing het hy vyf jaar gelede saam met vier tradisionele dokters begin. Vandag betrek hulle 108 inyanga-verenigings met 'n lidmaatskap van baie duisende genesers, sê Erasmus.

Erasmus sê hy verkoop glad nie aan hekse nie. Krokodilbrein, byvoorbeeld, is in groot aanvraag om mense mee te toor. Hy verkoop krokodilskedels, maar die brein word dadelik vernietig. Die winkel jag met 'n lisensie van die Department Natuurbewaring.

Sy kliënte is die goeie dokters wat die balans herstel wat deur hekse - en verwaarloosde voorvadergeeste - versteur is.

Die inyanga is eintlik meer sielkundige. Sy eerste vraag aan 'n nuwe pasiënt is of sy sake met die voorvaders reg is - dus of hy leef binne die morele kode van sy gemeenskap. Eers daarna kom die behandeling, wat weens die pasiënt se geloof in die medisyne so goed werk, sê Erasmus.

Erasmus se standpunt word ondersteun deur verskeie akademië, soos sosiologie-professor Gordon Chavunkunka van Zimbabwe, en sielkunde-professor Leo Holdstock van Wits. Hulle bepleit die inskakeling van tradisionele genesing by Westerse medisyne-stelsels.

Die inyanga se rol as sielkundige is vir hulle die belangrikste. Volgens Holdstock toon die inyanga-benadering baie holistiese, Jungiaanse elemente. Dit is dus baie "modem".

Medikus Ntatho Motlana van Soweto, daarenteen, het verlede jaar by die Universiteit van die Witwatersrand gesê toordokters doen net skade en behoort - soos in Mosambiek - na heropleidingskampe gestuur te word.

In Swaziland, Nigerië en

Tradisionele dokter Freddy Modau se kwalifikasie

Zimbabwe geniet tradisionele dokters professionele status.

Dié debat is nie die enigste aspek wat opval wanneer 'n mens deur die afgelope twee jaar se knipsels blaai nie. Die wye aanvaarding van die denke agter muti en toordery spreek uit verskeie berigte:

Vroeg vanjaar is 150 mense in Lebowa in 'n heksejag aangeval. Ses-en-twintig is dood.

Die regering van Venda het in Augustus vanjaar amper tot 'n val gekom deur oproer oor heksery. Die minister van justisie, AA Tshivase, is daarna ontslaan.

In Moshane in Bophuthatswana, naby Zeerust, het sersant Makolomakua wat 'n reeks van ses selfmoorde "weens heksery" ondersoek het, ook selfmoord gepleeg.

Wit betrokkeheid by dié

Om byna elke hoek en draai in Johannesburg word deesdae muti - inheemse medisyne - verkoop. In Jeppestraat is daar nou selfs 'n muti-supermark. Victor Munnik het ondersoek ingestel

Halfdroë diere in die Siyavuma-vertoonvenster

kunste trek ook aandag. Soos die geval van Peter van Zyl van Welkom wat in Mei die koerante ontstoke laat weet het dat Gert Pretorius (ook bekend as Ngaka Tsjaka) van Krugersdorp nie moet voorgee hy is die enigste wit sangoma in die land nie.

(Erasmus sê twee wit verenigings is by hulle geaffiliseer,

een in Wes-Kaapland en een aan die Rand.)

Daar is ook baie berigte van muti wat dinge laat skeefloop. Een handel oor 'n Jan Hendrik Lourens van Piet Retief wat dood is nadat hy 'n sangoma-dermspoeling ondergaan het om "ander mans van sy vrou weg te hou en 'n briljante sake-brein te word".

'n Ander vertel van 'n bejaarde vrou wat deur muti vergiftig is. Haar ses kinders het ook in die hospitaal beland.

Erasmus beskou die tradisionele genesers se kuns as die kern van swart denke. Dit moet ontgin word. Sy raad wil saamwerk met marknavorsers ("wat nie by die werklike swart denke uitkom nie"), brouerye en tabakverspreiders ("omdat dit so deel van die tradisionele kultuur is") en met boere "wat die inheemse kruie as kontantgewas kan kweek".

Hy wil die inyanga-netwerk laat skakel met aptekers en mediese dokters. "Inyangas erken dat daar siektes is wat met Westerse metodes behandel moet word. Hulle wil hul pasiënte verwys."

Die Mediese Raad is egter gekant daarteen dat hul lede saamwerk met mense wat nie by hulle geregistreer is nie.

Met die uitstap sien ek die tuislandvlav in die voorkamer: die kraanvoël van die Ciskei en Bophuthatswana se luiperd. "Ons genesers is baie konserwatiewe mense. Hulle ondersteun PW Botha," sê Erasmus.

Die foto's in die direksiekamer bewys dit. Die raad saam met die Minister van Verdediging, saam met die Minister van Wet en Orde, saam met die Staatspresident.

Bokant Noordstraat sit tradisionele dokter Freddy Modau in die donker. Hy - en die geeste - hou nie van bewolkte weer nie. Sy pasiënte ook nie, want niemand was vandag nog daar nie. Hulle betaal R30 of R40 vir konsultasie en medisyne.

Die medisyne, vertel hy, is: puza - mengsels om op te kook en te drink om die maag te suiwer; palaza - gebrande medisyne wat jou laat opbring; shisa - om te brand vir helder drome. En moya - wat jy aansmeer om jou teen bese geeste te beskerm.

En op Pan-Afrika-plein in Alexandra staan Jacob Mdladli se Mathupe Herbs tussen die groente- en vrugstalletjies.

Hy sny nabo, 'n rooierige wortel. "Dit maak die bloed skoon, want met vuil bloed het 'n man geen gevoel vir 'n vrou nie," verduidelik hy.

Te koop van Siyavuma

Filmgids

ARTHUR 2 ON THE ROCKS
Dudley Moore doen weer wat hy beter as enige ander Britse akteur korters as drie voet doen ...

"Jesus" bring die apokaliptiese sewe tekens van Openbaring daarmee saam. Dit is ook die aankondiging van die begin van die einde van die wêreld. 'n Dramatiese rolprent vol doem en ander profesie. Ook met Jurgen Prochnow.

lekker nuwe lewe na 'n egskeiding, vertel dié prent waarin Alan M*A*S*H Alda die hoofrol speel, die regie behartig het en die draaiboek geskryf het. Die vrou wat hy los is Ann-Margaret en die nuwe een wat hy vat is Veronica Hamel, beter bekend as die wysneusige advokaat in Hill Street Blues.

QUEST FOR LOVE
'n Plaaslik vervaardigde rolprent oor die liefde tussen vrouens en die onafhanklikheidswording van 'n Afrikaland as temas. Losweg op 'n roman van Gertrude Stein gegrond. Met Jana Cilliers en Sandra Prinsloo en Joanna Weinberg.

fantasieromans van John Norman. 'n Moet vir aanhangers van gotiese fantasie-comics en niemand anders nie. Met Oliver Reed.

Red Heat begin vandag

MANIAC COP
Die am man se Robocop. 'n Polisieman, wat as almal gedink het dood is, herry's as 'n monster om saans New York te terroriseer.

Die Afrikaanse weergawe van Kinekor se filmgids kom ongelukkig te laat om te plaas

THE MILAGRO BEANFIELD WAR
Beskik oor al die elemente van misterie en surrealisme wat gewoonlik aan die moderne Latyns-Amerikaanse novelle toegeskryf word. Verbasende goeie regie deur die wêreld se verveligste man, Robert Redford. Hoofitema is 'n kleindorp se geveg teen die monsters van groot industrie wat hulle geboortegedreig. Goed vertolk deur 'n filmspan wat bestaan uit 'n vark, 'n eksentrieke spook en twee vurige vroue.

BABETTE'S FEAST
Dié film, wat 'n Oscar vir die beste buitelandse prent gewen het en gegrond is op die roman van Isak Denisen, handel oor die invloed wat 'n banneling van die Communard-opstand in Frankryk (en spesifiek haar kookkuns), het op 'n kleindorp se gemeenskap op die Jutlandse (Denemarke) kus. Sterk aanbeveel.

THE BLUE IGUANA
Die geeste van Dashiell Hammet en Louis l'Amour smelt saam in een konsep met Blue Iguana. Al die gewone visuele en verbale "one-liners" en clichés uit Film Noir en die klassieke Western met die verskil dat alles in BLOU geskied. Seker een van die "hipste" fliëks om by gesien te word hierdie seisoen. Met Dylan McDermott, Jessica Harper en James Russo.

BRIGHT LIGHTS BIG CITY
Michael J Fox in die veelbesproke novelle met dieselfde naam deur Jay Mc Innerney oor die verval van 'n kokaïen-dronk New Yorkse juppier wat probeer om die dood van sy ma en die verlies van sy jong model-vrou te verwerk. Phoebe Cates speel dié vrou.

THE SEVENTH SIGN
Bratpacker Demi Moore speel die rol van 'n vrou wie se ongebore baba moontlik die wêreld kan verander. Die Wederkoms van

Kaapstad MOVIES
STER-KINEKOR 25 NOVEMBER 1988
CINEMAS
Advance Booking at Computicket (Enquiries (021) 21-4715)
Maynard Mall, Wynberg, Golden Acre, Protea Claremont, Kine Parow, Stellenbosch, Constantia, Rosebank, Tyger Valley, Somerset West, Goodwood, Elite Sea Point, DANCERS, DIE HARD, E.T.-THE EXTRATERRESTRIAL

STER-KINEKOR 25 NOVEMBER - 1 DECEMBER
MOVIES CENTRAL NORTH EAST WEST
KINE ENTERTAINMENT CENTRE, SANDTON CITY, EASTGATE, WESTGATE ROODEPOORT, STERLAND 1-8, PRETORIA COMPUTICKET ENQUIRIES (012) 322-7460
SPECIAL DRIVE-IN FESTIVE OFFER
ONLY R2,00 PER CAR, KOMBI OR LDV AT ANY JOHANNESBURG OR REEF DRIVE-IN PLUS FREE POPCORN AND COKE
28 NOVEMBER 1988
THE GOOD TIMES ROLL AGAIN AT THE DRIVE-INS...

Vrydag 25 Nov

TV1
6.00 Goeiemore SA
3.30 Take a Break
4.00 Ducktails
4.30 The Boy and the Book
4.35 Another Life
5.05 Fast Forward
5.35 Topsport
6.00 News
6.15 Sundowner
7.00 Matlock
8.00 Netwerk
8.45 Police File
* 9.00 Reik na Goud - 'n Motordief word Olimpiese ski-kampioen.
* 10.30 Die helde van Houston - Begin van 'n reeks oor twee polisiemanne in die geheime diens.
12.00 Klub '88.
12.30 Oordenking
TV4
9.04 The Kremlin Letter (1970) - Spioenasiedrama tussen Oos en Wes. Richard Boone, Patrick O'Neal, Barbara Parkins en Orson Welles. Regie: John Huston
11.04 M*A*S*H.
11.31 Ohne Filter Extra: Billy Preston

M-NET
3.00 Die Erfgenaam - Familietwis tussen baie ryk pa en seun omdat seun met 'n arm, dog beeldskone meisie wil trou. Met Mitzi Stander, Don Leonard, Wilna Snyman e.a.

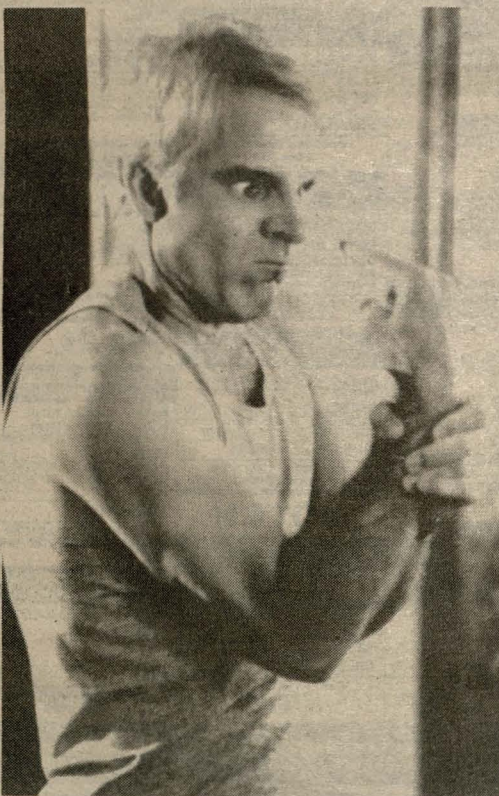
4.30 60 Minutes: Broken Shield

Oop tyd
5.00 Mega-T tuffy tooth club
5.04 Care Bears.
5.30 Loving.
5.55 Hyperama price busters.
6.00 M-Net Supersport Intekenare
7.00 M-Net Supersport.
8.00 Roots: The Next Generation
9.00 (1986) 'n Professor sien 'n ou foto met 'n moderne vuurwapen daarop en besef 'n tydreis sal moet uitvoer om sake reg te stel. Met William Devane, Lauren Hutton en Klaus Kinski.
10.36 60 Minutes: Papa Bear.
11.00 Bronco Billy (1980) - Clint Eastwood is die ster en eienaar van 'n tweederangse onderneming wat Wilde Weste-vertonings aanbied.

Saterdag 26 Nov

TV1
5.57 Oggendboodskap

6.00 Opvoedkundige TV
6.30 Agriforum '88
7.00 Goeiemore SA
9.00 Opvoedkundige TV
11.00 Topsport
1.00 Koot Wik en Weeg
1.05 Kuifie
1.10 Ben die Beer
1.35 Die verkenners
2.00 Topsport
5.57 Kompas
6.15 Teletreffers
* 7.05 Hardcastle en McCormick
8.00 Network
8.40 Magnum VI Paniolo - Magnum moet veediewe opspoor.
9.30 Licence to Kill - Die aaklige gevolge van dronkbestuur word in dié televisiesiedrama ondersoek. Met James Farentino, Penny Fuller, Don Murray en Millie Perkins.
11.10 The Story of Rock 'n Roll - Met die Beatles, Rolling Stones, the Hollies, Kinks and Animals, The Who, Cream, Eric Clapton, Moody Blues, Stevie Winwood, Peter Gabriel, Rod Stewart en Genesis.

Steve Martin as Roger Cobb in All of Me

11.35 Epilogue
11.40 Topsport
TV4
9.03 A Different World
9.31 The Bold and the Beautiful
09.57 Capitol
10.22 The Dom deLuise show
* 10.44 Baretta

M-NET
14.55 Annie (1982)
Oop tyd
5.00 M-Net Supersport: Sokker Intekenare
7.00 Lost in America (1985)

8.30 60 Minutes: Flying blind
9.00 M-Net Supersport: Rugby
11.00 Making the grade - Eddie Keaton is 'n gommie wat deur 'n rykmanskind gehuur word om namens hom 'n elite kollege by te woon.
12.40 OK Hot Hits.

Sondag 27 Nov

TV 1
1.30 Heidi
1.55 Zet!
2.05 Storybook International
2.30 Collage
3.30 Vergete grootpad
4.30 Lassie Film Festival
6.05 50/50
6.50 Built for life.
7.05 Life Style
7.30 Thy Kingdom come
8.00 Netwerk
9.00 Op die grens - Afrikaanse drama wat tydens die Basoetoe-oorlog afspeel.
11.10 Perspektief

TV4
9.04 Kupid
10.03 Trauma Center
10.58 Topsport

M-NET
2.30 Swiss Family Robinson (1960) - Disney se

Maandag 28 Nov

TV 1
6 - 8.15 Goeiemore SA
3.30 Luister en hoor
3.35 Impact
4.00 Ovide - Cy the sorcerer.
4.15 Pumpkin patch
4.30 The boy and the Book
4.35 Another life.
5.00 We got it made.
5.30 Bionic six.
6.00 News
6.15 Graffiti
7.00 Murder She Wrote.
8.00 Netwerk
9.00 Die kartuisklooser van Parma.
10.00 Topsport
11.45 Oordenking

TV 4
9.03 Head of the class
9.32 Hotel
10.26 Spencer for hire
11.18 Sing Country

M-NET
3.00 The Getaway (1972) Doc McCoy (Steve McQueen) en sy vrou Carol (Ali MacGraw) beroof 'n bank en word dan deur hul medeboewe en die polisie agtervolg. Regie: Sam Peckinpah.

Oop tyd
5.00 Mega-T tuffy tooth club
5.04 The Enterprise Smurfers
5.30 Loving.
6.00 Crime story Intekenare
7.00 Papillon (Deel 2) Slot.
8.15 The Hijack.
9.00 Message to my daughter - Met Kitty Winn.
10.15 The making of The Naked Face
10.36 People magazine:
11.00 Erfgenaam

Dinsdag 29 Nov

TV 1
6.00 - 8.15 Goeiemore SA
3.30 Vrouekur
3.50 Miena Moe en kie.
4.00 Mof en Mat.
4.10 Wielie wale
4.30 Klere maak die man (Slot).
5.27 Die wonderwêreld

Albert Brooks en Julie Hagerty in Lost in America

van Isabelle.
5.57 Kompas
6.00 Die Nuus
6.15 Potpourri.
* 7.05 Spioen-spioen - Wat nie vet maak nie, maak dood! - Amanda-hulle probeer die hamburgerbedryf van ondergang red nadat iemand gif in die sous gegooi het.
8.00 Network
9.00 The Hamptons.
10.00 Topsport
11.30 Evening prayer

TV 4
9.04 George Baker selection.
9.58 We're not married (1952) Tien paartjies kom op 'n dag agter dat hulle weens 'n tegniese omstandigheid nie wettig getroud is nie. Met Ginger Rogers, Fred Allen Marilyn Monroe, Zsa Zsa Gabor, Lee Marvin en ander.
12.20 Amen - Retreat, heckl.

M-NET
3.00 Annie (1982).
Oop tyd
5.00 G.I. Joe
5.25 M-Net se inkopiemandjie
5.30 Loving.
6.00 Ohara Intekenare
7.00 Mistress (1987) 'n Ryk man se minnares vind dat sy niks besit ná sy skielike ontydige dood.
8.35 M-Net Supersport: Sportmotors.
9.00 Floyd on food - 'n Nuwe reeks met die baasgrappermaker, kok en verteller.
9.50 Lifestyles of the rich and famous
10.25 Improve tonight - Komediereeks
11.00 Message to my daughter (1973).

Woensdag 30 Nov

TV 1
6.00 - 8.15 Goeiemore SA
3.30 Agriforum '88
4.00 Ovide - Spellbound.
4.15 Tele 6.

4.25 The boy and the Book.
4.30 Another life.
5.05 Cosby III
5.35 Curiosity show.
6.00 News
6.15 No Jacket Required
7.00 Nothing is easy.
7.30 Who's the boss?
8.00 Network
9.05 Die Ma-plotters - Ja, Koos - Oom Frik is afkeurig oor borrelbaddens
9.35 Diagonal Street
10.00 Topsport
11.45 Oordenking

TV 4
9.03 The Rules of Marriage (Slot).
10.01 Cover story - Gesprekke met Laura Branigan en vriende.
10.29 Die wildtemmer (1972) - Gegronde op 'n Springbokradioverhaal oor 'n man wat uit die stad vlug om 'n wildtemmer te word. Met Ben Dekker, Pieter Hauptfleisch, Brian Brooke en ander.

M-Net
3.00 Bronco Billy (1980)
Oop tyd
5.00 The adventures of the galaxy

Kerrie Keane in Mistress

rangers
5.25 M-Net se inkopiemandjie
5.30 Loving
5.55 Hyperama pricebusters
6.00 Mega-Tuffy tooth club
6.02 Mariah state Intekenare
7.00 Supersport - sokker
7.52 Supersport - Nog

sporthoogtepunte
8.00 Supersport - Amerikaanse voetbal
9.00 Lost in America (1985)
10.30 The making of red heat
11.00 Death wish III (1985).

Donderdag 31 Nov

TV 1
6.00 - 8.15 Goeiemore SA
3.30 Wat sê die reg?
3.50 Meaty moments
3.55 Die Oefs
4.00 Vegskip-X
4.30 Silhouette
5.25 Tekkias
5.57 Kompas
6.00 Nuus
6.15 Uit en Tuis
7.05 Reecie - Die manne moet 'n grensboer wat ontvoer is, help opspoor.
8.00 Network
9.00 thirtysomething
10.00 Topsport
11.35 Face to face

TV 4
6.00 Flashbacks: Beatles-treffers deur plaaslike talent.
9.04 The world's most spectacular stuntman
10.01 Night Court
10.26 Boetebessie Marie
11.21 Ripley's believe it or not

M-NET
10.30 Lost in America (1985).
12.00 Where there's life: Pregnant men.
12.30 Onderbreking Intekenare
3.30 M-Net Supersport: Tennis
Oop tyd
6.15 Loving
6.45 Suzi's story - 'n Dokumentêre program oor 'n vrou wat aan Aids sterf.
7.45 M-Net Supersport: Tennis. Intekenare
8.00 M-Net Supersport: Sweeney
10.03 Money programme
10.30 All of me (1984)
12.00 Carte blanche (Heruitsending).

Lees Egbertus Klaagvoort se TV-rubriek op bladsy 4